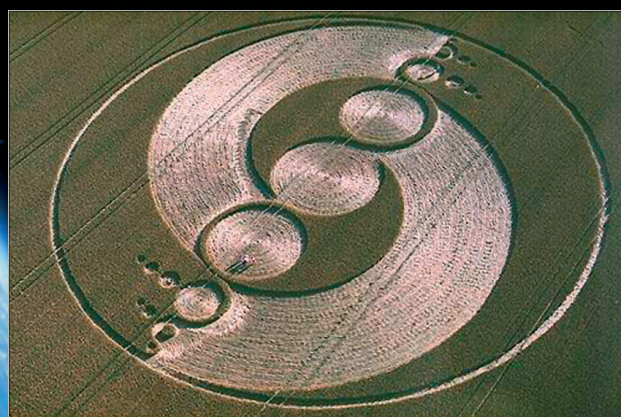

UFO

NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 2 2003 22. ÅRGANG

Kornsirkler

**Stort intervju med
James Oberg**

**Thor Heyerdahl
og UFOer**

ABONNEMENTSPRIS KR. 200,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 60,-

ISSN 0800-1758

TIDSSKRIFTET UFO NR. 2 2003 - 22. ÅRGANG

Logoen til venstre viser et
bilde tatt av Hessdalen-
fenomenet i 1984

Utgitt av UFO-Norge - en landsomfattende organisasjon

Organisasjonsnummer 978 617 328

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-Norge, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon:

Ansvarlig redaktør

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf. 55 23 17 59
E-post: mentz.karbo@ufo.no

Redaktør Internett

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf. 67 58 07 25
E-post: scar@ufo.no

Medredaktør

Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
E-post: ojb@ufo.no

Illustrasjoner

Carsten Bjørndal
Dramsveien 97
9010 Tromsø
Tlf. 951 63 337

Innlevering av stoff: Se redaksjon

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer 4 ganger i året.
Abonnementet for 2003 koster kr. 200,-
Medlemsskap inkl. abo. for 2003, kr. 350,-
Beløpet betales enklest over bank/postgiro.
Gironummer: 2470 17 28862

Trykk

Unique Trykk &
Design
Bromsv. 5
3183 Horten

Abonnementsadresse

UFO-Norge
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo

Layout/ombrekking

Harald Warholm
Tlf. 990 17 916
E-post: ar-warho@online.no

Copyright UFO-Norge 2003

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff, kun etter skriftlig avtale med UFO-Norge. Artiklene i bladet fremstår som bidrag til, kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og forskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-Norge eller bladets redaksjon er ansvarlige for eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

Organisasjonsoversikt for UFO-Norge

Daglig ledelse (Komitéen)

Ole Jonny Brønne
Stein Carlsen
Ole Morten Vestby

Kasserer:

Informasjons-, kontakts-, og abonnementsadresse

UFO-Norge
v/Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
E-post: ojb@ufo.no

Foredragsholder

Odd-Gunnar Røed
Nesbryggvn. 9b
3133 Duken
Tlf. 33 38 65 00
Fax 33 38 33 68
Mobil 917 93 210
E-post: odd.gunnar.roed@ufo.no

UFO-Norges Internettsider

<http://www.ufo.no>

Avdelinger og ledere:

Rapportsentral og avd. UFO-Norge Midt

Arnulf Løken
Engveien 6C
7600 Levanger
Tlf. 74 08 28 02
Mobil: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

UFO-Norge Nord

Leif Normann Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf. 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobil: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-Norge Øst

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf. 67 58 07 25
E-post: scar@ufo.no

UFO-Norge Vest

Ottar Sæbjørnsen
Øverlandsvn. 29
6416 Molde
Tlf. 70 25 21 13 / 926 01 149
E-post: ottar@ufo.no

UFO-Norge Sør representant

Anders Jan Funnemark
3825 Lunde
Tlf. 35 94 75 78
E-post: anders@ufo.no

Prosjekt Hessdalen

v/Erling Strand
Bukkholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf. 69 16 96 00
Mob. 414 25 411
Fax. 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-Norge

UFO Sarpsborg v/Ole M. Vestbye

Postboks 90
1745 Skjeberg
Tlf. 970 76 610
E-post: afgm@ufo.no

Astronomi

Jan Qvam
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
E-post: jq@ufo.no

UFO-Rogaland

v/Robert Moklev
Inger Hagerupsgt. 12
4020 Stavanger
Mob. 907 49 809
E-post: ufor@usa.net
Hjemmeside:
www.qsl.net/la3eq/ufo-rogaland

UFO-Hamar

2322 Hamar
Tlf. 62 59 61 83
E-post: hamar@ufo.no

UFO-Sandefjord

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf. 33 45 07 26
E-post: sandefjord@ufo.no

Fra redaksjonen

Vi har passert årsskiftet – dessverre - men i 2004 håper vi å innhente oss selv med hensyn til utgivelser av dette tidsskrift, blant annet med et dobbeltnummer i mars.

Ellers er både sommer og høst passert og vinteren har nå lagt en kjølig og klam hånd over oss alle. Med tilhørende mørketid – som vi i alle fall i UFO-sammenheng burde ønske velkommen, da sjansen for å se noe ekstraordinært øker proporsjonalt med antall mørketimer i døgnet. "UFO-tørken" ser dessverre ut til å vare ved, både ute og hjemme. Intet å gjøre med det, selvsagt, men kjedelig er det.

Det er i skrivende stund vel to måneder siden Landsmøtet ble avvirket i Oslo. Vi hadde håpet på flere deltakere, men møtet ble i alle fall beslutningsdyktig. For nærmere info herfra, se baksiden av dette nummer.

2003 har ellers vært et år hvor flere betydelige UFO-etterforskere har gått bort. Den mest kjente, Gordon Creighton døde 16. juni i år og ble 95 år. I 1982 ble han redaktør for verdens eldste UFO-tidsskrift som enda gis ut, *Flying Saucer Review*. Mange UFO-interesserte, også her i landet, vil nikke gjenkjennende til denne bladtittelen; et tidsskrift som var ledende innenfor sitt felt, særlig på 50- og 60-tallet.

En annen betydningsfull, britisk UFO-personlighet som nylig er avgått, var Graham Birdsall i september. Som omtalt i forrige nummer var han blant annet redaktør for verdens største UFO-tidsskrift, *UFO Magazine*. Nå som *primus motor* er borte er bladets skjebne uvisst; skjønt det ser ut til at utgivelsene fortsetter, i alle fall i nær fremtid.

I Sverige er en av førstegenerasjons ufologene død, Alve Holmquist i Malmø. Han gikk bort 5. august og var en representant for kontaktrettede ufologien, spesielt på 50- og 60-tallet.

Til slutt må nevnes Philip Klass, som i en alder av 84 nå trekker seg tilbake fra alt UFO-arbeid, samtidig med at utgivelsen av hans *Sceptic's UFO Newsletter* opphører. På tross av hans posisjon som *Scepticus Maximus* (sammen med Robert Shaeffer og James Oberg utgjorde han en beryktet "skeptisk troika") var han et tidvis nyttig korrektiv til mye av det som ble publisert fra "vår" side.

Uansett, de personligheter som gjenstår – både blant skeptikere og andre – vil fortsette UFO-debatten i årene som kommer. Århundrets mest spennende fenomen fortjener fremdeles oppmerksomhet, og vi vil bringe nyheter herfra i dette tidsskrift også i tiden som kommer.

Vi ønsker herved våre lesere en vel overstått Jul og et Godt Nytt år!

Mentz Kaarbø

Innhold

2 Organisasjon

3 Leder og innhold

4 Rapportnytt

UFO-observasjoner fra det ganske land.

10 Kornsirkelmysteriet

Kornsirkene blir stadig mer og mer avanserte og har på få år utviklet seg fra enkle sirkler til komplekse piktogrammer. Er det de såkalte «De grå» som står bak?

18 Australias Min Min-lys kan ha fått sin forklaring

Min Min-lysene lokker store skarer med turister ut i den australske ødemarken. Dette merkelige lysfenomenet har hittil unngått alle forsøk på forklaring. Nå er kanskje en australsk forsker på sporet av hemmeligheten.

21 UFOer og russiske raketter

Han kaller seg «en forstående skeptiker», James Oberg, romeekspert, tidligere NASA-ansatt og ekspert på russisk romfart. UFO-interessen har han hatt siden ungdommen, sammen med viljen til å søke svarene bakom mytene.

26 Bokanmeldelser

To interessante bøker om emnet denne gang.

28 Charles Berlitz er død

Charles Berlitz, språkeksperter og forfatter av mange populære bøker om uforklarlige fenomener, døde 18. desember 2003 i en alder av 90 år på University Hospital i Tamarac, Florida, USA.

30 Thor Heyerdahls UFOer

Også Norges mest berømte eventyrer Thor Heyerdahl har hatt sine UFO-observasjoner. I denne artikkelen presenterer vi hva han har sett med hans egne ord, samt sannsynlige forklaringer.

32 UFO ved World Trade Center

UFO-filmen fra World Trade Center, som mange lenge har trodd var ekte, viser seg rett og slett å være en reklamefilm for Sci-fi Channel.

35 Informasjonsside

36 Baksiden

Referat fra UFO Norges landsmøte 2003.

RAPPORTNYTT

Ved Arnulf Løken

Fremdeles kommer det få rapporter inn til Rapportsentralen. Det siste årets observasjonstørke ser ut til å vare ved, selv om det i den siste tiden har vært en liten økning. Vinteren imøteses med spenning.

Hardangervidda

Dato: 28. mai 1998
Tidspunkt: 22.00 NST
Varighet: Ca. 4 timer
Farge: Hvitt
Lyd: Lydløst
Type: NL

Terje Høiby fra Vestby og fire andre personer var på biltur til Vestlandet 28.mai 1998. De kjørte oppover Gudbrandsdalen ca. kl.22.00 på kvelden da de ble oppmerksom på et merkelig lys på himmelen. Dette lyset fulgte dem i fire timer, helt opp på Hardangervidda. Til slutt stoppet Terje bilen, og tok et bilde. Han har tenkt på dette lenge, hva kan det ha vært?

Faktisk ser dette ut som Hessdalsfenomenet. UFO-NORGE har i skrivende stund ikke greid å finne en naturlig forklaring på fenomenet.

Hommersåk i Rogaland

Dato: 11. mars 2003
Tidspunkt: Ca kl. 21.00 NNT
Varighet: 30 minutter
Farge: Hvitt, grønt og rødt
Lyd: ?
Type: NL

To kamerater stod ute på en gårdsplass i Hommersåk i Rogaland. Klokken var ca. 21.00 da den ene fikk øye på et sterkt lys på himmelen. Det var gulhvitt, grønt og rødt, og strålte hele tiden mens det beveget seg oppover og nedover i luften, mens det innmellom stod helt stille. Noen ganger fikk

Hardangervidda, 28. mai 1998.

Foto: Terje Høiby

fenomenet en helt hvit sterkt lysende farge.

Været var tørt, klart og vindstille. Temperaturen ca. -2°.

Røyrvik i Nord-Trøndelag

Dato: 19. august 2003
Tidspunkt: Ettermiddag
Varighet: -
Farge: -
Lyd: -
Type: Avtrykk i bakken

En person fra Nord-Trøndelag meldte fra til UFO-NORGE avdeling Midt om et merkelig funn av tre trekantede avtrykk ved Djupvatnet i Røyrvik. Stedet ligger inne i Borge-

fell Nasjonalpark like ved grensen mellom Nord-Trøndelag og Nordland fylke.

Tre kamerater på fottur fant tilfeldigvis disse tre avtrykkene i en myr på en odde ved Djupvatnet. Grunnen i myren var svært hard. Hvert avtrykk var som en likesidet trekant der hver side var 70 centimeter. Dybden var mellom 40 og 50 centimeter. De hadde innbyrdes lik avstand. Kantene i hvert avtrykk var helt rettskåret, som gjort med kniv. For de tre kameratene så det ut til at torven i avtrykket hadde blitt fjernet fra stedet, for karene fant ingen jordrester rundt, eller i umiddelbar nærhet av avtrykkene.

Fortsettelse på side 7

Oversikt over de viktigste observasjonene som er registrert i perioden 1. september til 15. november 2003.

Observasjonsdato	Begynnelses-tidspunkt	Varighet	Observasjons-sted	Ant. obser-vatører	Beskrivelse	Evt. identi-fikasjon
28.05.98	22.00 NST	4 t	Hardangervidda	5	Lysende fenomen	
11.03.03	21.00 NNT	30 min	Hommersåk i R	2	Sterkt lys på himmelen	
22.04.03	16-17.00 NST	?	Sirdalen i VA	-	Lysfenomen på digitalt foto	Snøfugg?
19.08.03	Ettermiddag	.	Røyrviki NT	3	Avtrykk i bakken	
24.08.03	00.30 NST	Noen min.	Andebu i T	2	Tre blinkende lys	Fly
02.10.03	21.00 NST	40 sek	???	1		Meteor

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Observasjonskategorier:

NL – Nocturnal Lights – fenomener observert om natten, ofte som lyspunkt eller med begrenset vinkeldiameter (relativ utstrekning mindre enn fullmånen)

DD – Daylight Disc – fenomener observert i dagslys, ofte med klart avgrenset form

CE-1 – Nærkontakt av 1. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold

CE-2 – Nærkontakt av 2. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold og som etterlater seg fysiske spor

CE-3 – Nærkontakt av 3. grad - fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold, med levende vesener ("humanoider") i forbindelse med dette.

CE-4 - Nærkontakt av 4. grad – samme som CE-3; i tillegg blir observatøren(e) utsatt for "kidnapping" eller "bortføring" mot sin vilje

Forklaringer:

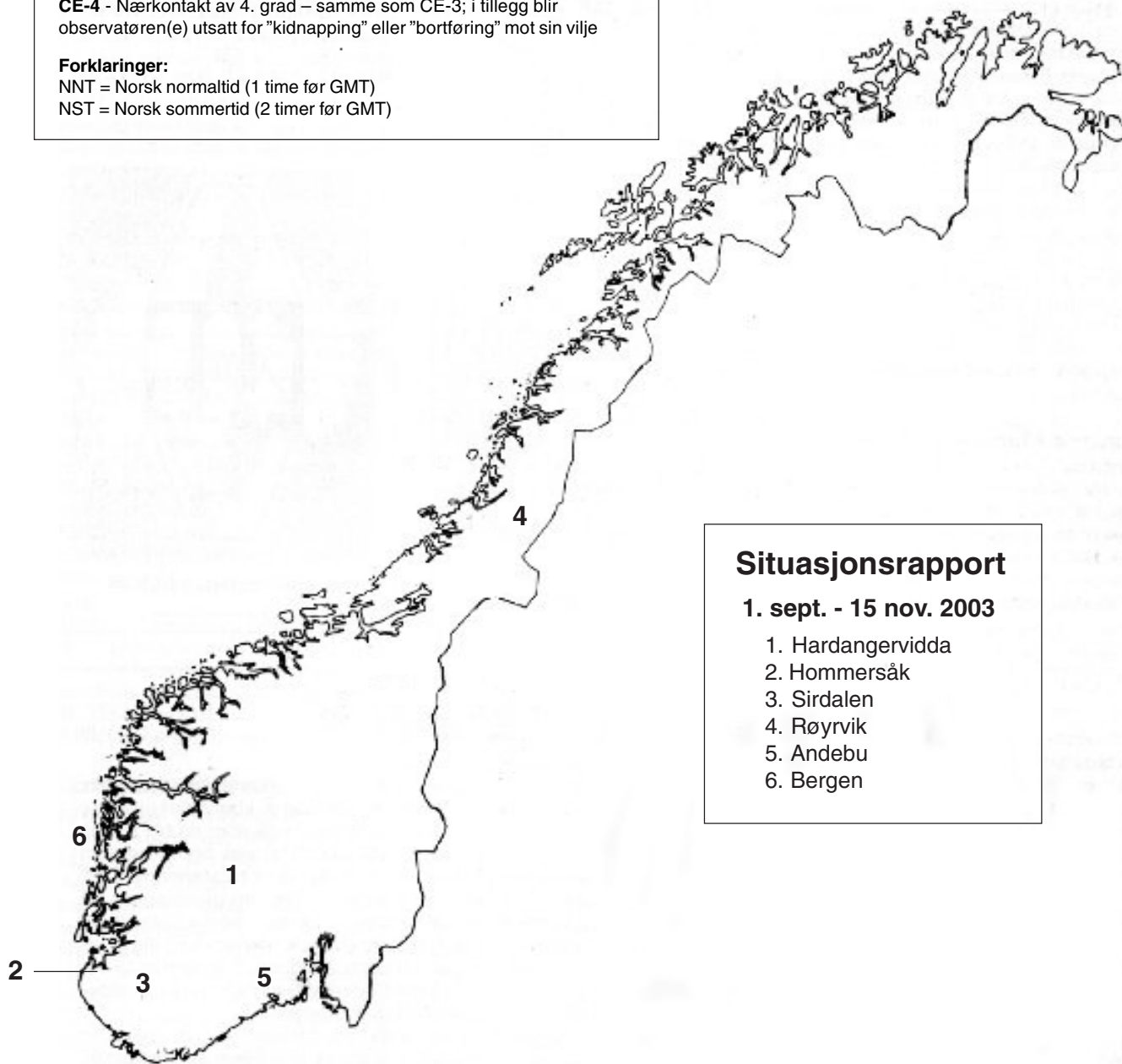
NNT = Norsk normaltid (1 time før GMT)

NST = Norsk sommertid (2 timer før GMT)

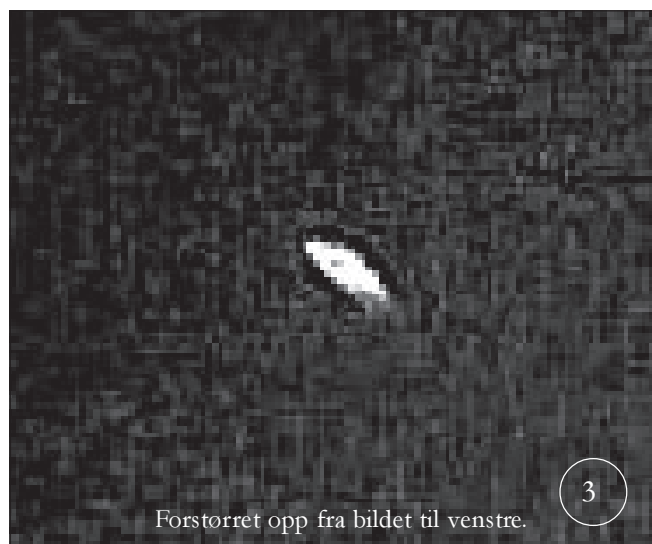
Situasjonsrapport

1. sept. - 15 nov. 2003

1. Hardangervidda
2. Hommersåk
3. Sirdalen
4. Røyrvik
5. Andebu
6. Bergen

Merkelig lysfenomen i Sirdal

Forstørret opp fra bildet til venstre.

Sirdalen

Dato: 22. april 2003

Tidspunkt: 16.00-17.00 NST

Varighet: ?

Farge: Hvit

Lyd: Ingen

Type: Fotosak

Fotografen, Geir Rasmussen fra Forsand i Rogaland beskriver omstendighetene rundt fotoet slik:

“Jeg tok et bilde i Sirdalen i vinterferien, og lyset som kom med på fotoet var ikke synlig da jeg tok bildet. Originalen er øverst (1). Jeg har endret skarpheten (ved hjelp av PC) i de andre to bildene (2 og 3) og tonet ned lysstyrken på dem. Originalen er urørt. Fenomenet ser ut til å ha en “hale” etter seg. Og ser man godt etter er det noen mørkere flekker rundt “kroppen” som om det “skyver” vekk luft. Det er

benyttet et digitalt kamera av merket Canon.

Jeg hadde tidligere på dagen sett et lysglimt på himmelen og spurte min kone: 'Hva var dét?...' Hun så ingenting.

Ellers har jeg benyttet et grafikkprogram på de to prosesserte bildene og forsøksvis regulert lysstyrken opp og ned, og da blir fenomenet tilsynelatende lyseblått og hvitt innerst.”

Se neste side

Kommentarer fra Rapportsentralen:

For å begynne å resonnerer med det vi vet:

Den digitale bildeverdenen er forholdsvis ny. Amerikanske eksperter har uttalt at de ennå ikke fullt ut kan forklare alt som skjer i prosessen rundt digitale foto. Det er forholdsvis mye støy i enkelte bilder, og da særlig i de kameraene som pr. i dag koster under 10 000 kroner.

Om lysflekken på bildet er digital støy,

vites selvsagt ikke. Men det kan også være forårsaket av en refleks i en av linsene i kameraobjektivet. Her er mulighetene mange. På vedlagte bilde er det overskyet vær. Dermed kan ikke lysflekken være forårsaket av sollys eller lignende. Det ser ut som om den er i bevegelse oppover mot venstre. Om dette skyldes lang blenderåpning på grunn av skumringen er ikke godt å si, eller at et snøhorn har blitt opp-

lyst av den eventuelle automatiske blitsen i kameraet.

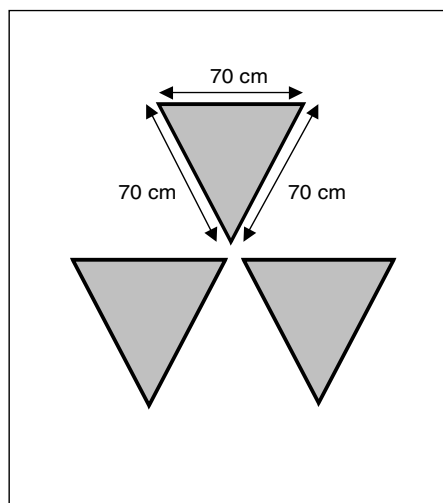
Slik kan vi spekulere i det uendelige uten å finne svaret på hva fenomenet er. Men som sagt er digitale bilder en forholdsvis ny ting og vi vet fortsatt for lite om denne teknologien. I skrivende stund har vi heller ingen forklaring på lysglimtet Geir Rasmussen så tidligere på dagen.

Kanskje noen av leserne har en teori?

Fortsatt fra side 4

Avtrykkene ble ikke undersøkt utover dette, fordi det ble mørkt og kameratene var på vei hjem.

Stedet der avtrykkene ble funnet ligger langt inne i ødemarken, omtrent 1,5 timers gange fra Reiret ved Namsvatnet, som er i nærheten av grensen til nasjonalparken.

Røyrvik, 19. august 2003.
Skissen viser hvordan avtrykkene var avsatt i forhold til hverandre

Andebu i Telemark

Dato: 24. august 2003
Tidspunkt: Ca. 00.30 NST
Varighet: Noen minutter
Farge: Hvitt lys
Lyd: Lydløst
Type: NL

Karianne Olafsen og Hilde Asphaug, begge fra Andebu i Telemark, kom ut av huset denne kvelden da de la merke til tre blinkende lys på nattehimmelen. Lysene stod horisontalt i forhold til hverandre, og det midterste lyste sterkest under hele observasjonen. De bor ved innflygingen til Torp flyplass, men de hadde aldri sett fly på denne tiden av døgnet tidligere. De hørte heller ingen lyd. Venninnene ble stående å se på de tre lysene en stund til disse begynte å bevege seg bort fra de to observatorene. Lysene blinket hele tiden mens de forsvant

nordover. Karianne og Hilde tok bilen og fulgte etter lysene, men de ble til slutt borte.

De to venninnene lurte selvsagt på hva de så denne kvelden. Anders Jan Funnemark som er vår mann i Sør-Norge undersøkte saken via sivil og militær flykontroll og fant ut at de tre lysene var et sivilt fly.

Dermed anses denne saken for oppklart.

Bergen

Dato: 2. oktober 2003
Tidspunkt: 21.00 NST
Varighet: Ca. 40 sekunder
Farge: Som Månen
Lyd: Lydløst
Type: NL

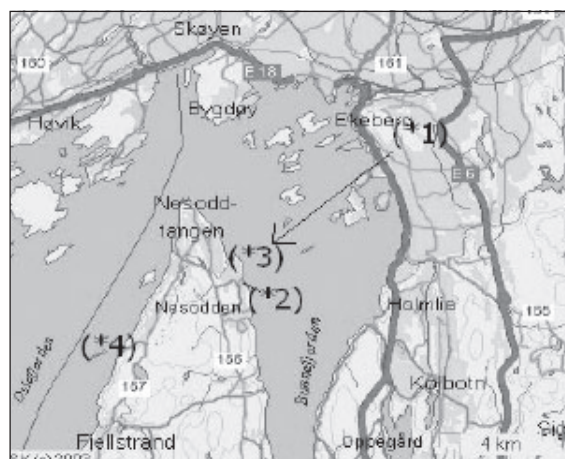
En ung mann har sendt oss denne rapporten:

- Jeg fikk øye på noe stort og lysende på himmelen. Det hadde litt lavere fart enn et stjerneskudd mens det beveget seg bortover himmelen, samtidig som det dalte. Det kunne nesten se ut som Månen, bare at det var noe mindre enn en fullmåne. Det hadde en lysende hale.

Kommentarer fra Rapportsentralen:

Dette er nok mest sannsynlig en meteor. Form, farge og fart stemmer godt overens med hvordan slike fenomen ser ut og oppfører seg på himmelen.

I det bladet går i trykken får vi inn denne rapporten via våre nettsider, ufo.no:

Kart over Oslo sentrum/indre Oslofjord:

- 1) Her så jeg "ildkulen" først
- 2) Her sto jeg under hele observasjonen
- 3) Her "hovret" "ildkulen" en liten stund
- 4) Ca. her forsvant "ildkulen" mellom stjernene

Undersøkelser av “UFO-ringene” i Åfjord

10. oktober 2002 fikk UFO-NORGE avd. Midt tips fra Ann-Mari Nergård i Inderøy om at det var funnet to merkelige ringer i bakken i Stordalen i Åfjord i Nord-Trøndelag (se UFO 3-4 2002).

Ringene ble funnet av elgjegere høsten 1999, og har stått der siden.

Jeg tok turen til Åfjord 30. august 2003 for å se på ringene. Dag Jacobsen fra Steinkjer sa seg villig til å være med som assistent.

Vi hadde gjort avtale med Ole Petter Moan fra Hårstad i Åfjord om han skulle vise oss stedet der disse to, på folke-munne kalt “UFO-ringene”, ble funnet høsten 1999.

Det ble imidlertid Moans kone, Elisabeth Mølsleth som viste oss det idylliske stedet som ligger 10 minutters gange på sørsiden av Litjvatnet noen kilometer fra Hårstad.

Ringene var lette å finne, for det døde gresset var tydelig synlig i terrenget selv om det hadde gått fire år siden de ble oppdaget. Se bilde på motsatt side.

Vi så en ring i midten med diameter 2,30 meter. 7 meter utenfor denne var det en ny ring som var nøyaktig 1 meter bred. Diameteren på den ytterste ringen var ca 18,70 meter. Begge ringene var så godt som symmetriske. Den ytterste hadde et avvik på ca. 30 cm. (Se fig. 1).

Muligens kunne ringene en gang ha vært helt symmetriske, for da vi målte dem hadde gresset begynt å spire på nytt inne i begge ringene slik at ytterkantene var noe ujevne.

Vi fant ingen tegn til at noen av ringene var trykket ned i bakken, dvs. ingen høydeforskjell inne i ringene i forhold til bakken rundt.

Terrenget rundt var svakt hellende fra øst mot vest og besto av myr. På nord-, øst- og sørsiden av ringene var det små fjellknauser. Vestsiden endte etter ca. 200 meter i et av Tomas-tjernene.

På nordsiden av den ytterste ringen kunne vi se to fordypninger. Etter nærmere undersøkelser var nok dette naturlige søkk i myra, for vi fant flere av disse andre steder i området.

Vi hadde gjort litt forarbeide om hva som kan forårsake et slik fenomen, og kom til at hekseringsopp kunne være en mulig årsak.

Vi tok derfor seks jordprøver på forskjellige steder i og utenfor ringene (se fig. 2).

Disse ble levert til LabNett AS (Næringsmiddeltilsynet) i Levanger for analyse. Se motsatt side.

Konklusjon

UFO-NORGE mottok resultatet onsdag 10. september 2003.

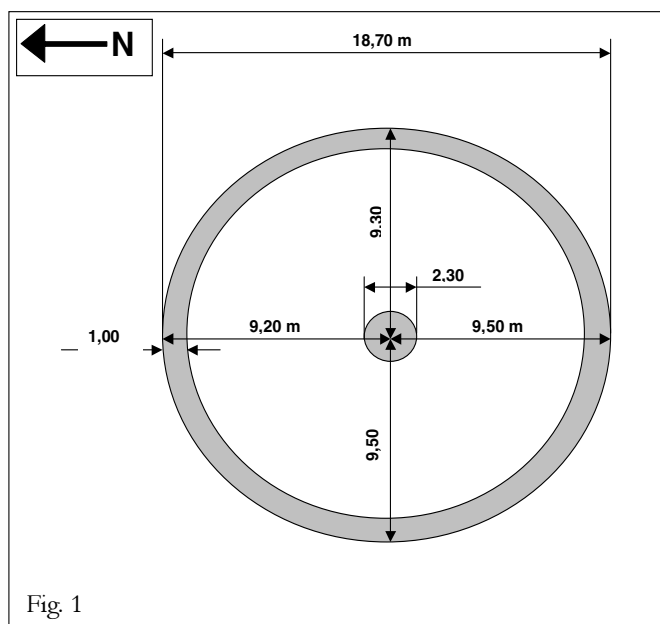
Fagansvarlig mikrobiolog Heidi Wikmark ved LabNett AS kunne fortelle at jordprøvene fra Åfjord inneholdt store ansamlinger av soppsporer og muggsopp. Referanseprøvene utenfor ringene hadde betydelig mindre verdier.

Konklusjonen blir dermed at fenomenet er en heksering forårsaket av sopp, og ikke avtrykk etter noen “mystisk farkost”.

For UFO-NORGE avd. Midt/Rapportsentralen,

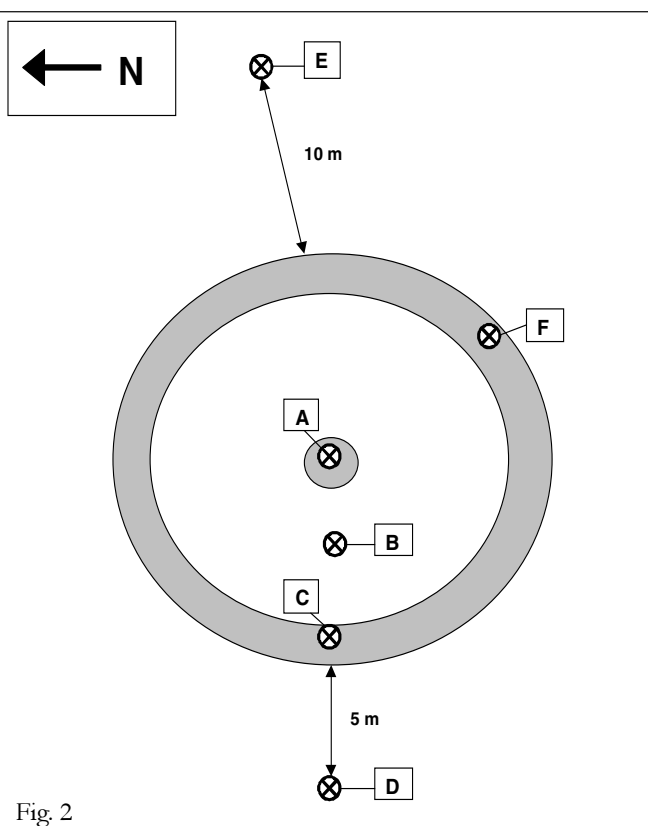
Arnulf Løken.

Målkart

- A = Prøve 1
- B = Prøve 2
- C = Prøve 3
- D = Prøve 4
- E = Prøve 5
- F = Prøve 6

Jordprøvekart

Ringene i Åfjord.

Foto: Ann-Mari Nergård

LabNett AS

UFO Norge avd. Midt-Norge
Engvegen 6
7600 LEVANGER

LabNett Levanger
Rostad
7600 LEVANGER
TEL: 74 01 95 50
Faks: 74 01 95 51

Dato: 12.09.2003
Lab.nr: 03/2025
Arkiv: 841906/F

ANALYSERESULTATER
Oppdrag Diverse prøver
Provenomtak: 01.09.03 Analyseperiode: 02.09.03 - 12.09.03
Unakprosedyre: Enkel stikkprøve
Prøvetaker: Tatt ut av leverandør

03/2025-1	Jordprøver	Tatt ut 30.08.2003
Merket: P1		
Parameter	Metode	Resultat
Muggsopp	hNMKL 98	80 000 /g(ml)
Gjærsopp	h	60 000 /g(ml)
03/2025-2	Jordprøver	Tatt ut 30.08.2003
Merket: P2		
Parameter	Metode	Resultat
Muggsopp	hNMKL 98	30 000 /g(ml)
Gjærsopp	h	1.0mill /g(ml)
03/2025-3	Jordprøver	Tatt ut 30.08.2003
Merket: P3		
Parameter	Metode	Resultat
Muggsopp	hNMKL 98	350 000 /g(ml)
Gjærsopp	h	30 000 /g(ml)
03/2025-4	Jordprøver	Tatt ut 30.08.2003
Merket: P4		
Parameter	Metode	Resultat
Muggsopp	hNMKL 98	30 000 /g(ml)
Gjærsopp	h	200 /g(ml)
03/2025-5	Jordprøver	Tatt ut 30.08.2003
Merket: P5		
Parameter	Metode	Resultat
Muggsopp	hNMKL 98	30 000 /g(ml)
Gjærsopp	h	30 000 /g(ml)

Målesikkerhet på kj. analyser fles ved henvendelse til lab.
Rapporten må ikke gis i utdrag uten tillatelse.
Resultatene gjelder bare for prøvene i rapporten.

Side 1 av 2

Hovedkontor: LabNett AS
Beckeliveien 2
2115 Hamar
TEL: 72 51 94 70
Faks: 72 51 94 71

E-post: innspes@labnett.com
Web: www.labnett.com
Buss: 706208 anstads
E-sep: 901980300373 MVA

Avdelinger:
LabNett Hamar
LabNett Levanger
LabNett Långhammer

LabNett Skien
LabNett Stordal

Dato: 12.09.2003
Lab.nr: 03/2025
Arkiv: 841906/F

03/2025-6 **Jordprøver** Tatt ut 30.08.2003

Merket: P6

Parameter

Metode

Resultat

Muggsopp

hNMKL 98

200 000 /g(ml)

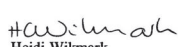
Gjærsopp

h

250 000 /g(ml)

I) Mikrobiologiske svar er angitt som antall KDE (kolonidannende enheter)

Med hilsen

Heidi Wikmark
fagansv. mikrobiologi

Utskrift fra laboratorietestene ved LabNett.

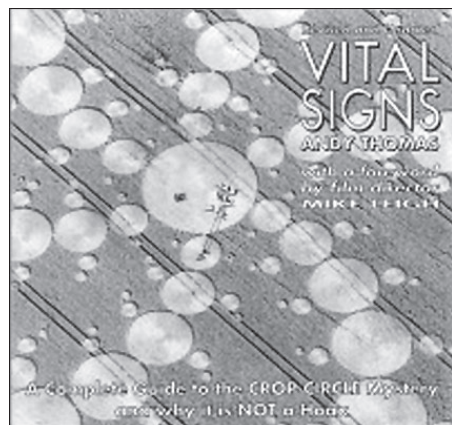
I saken fra Jølster, der et ektepar observerte et merkelig objekt tidlig i september, er det ikke kommet frem nye opplysninger siden sist. Vi vil eventuelt bringe nytt herfra i fremtidige numre.

Det samme gjelder for maleren Knut Halvorsen, som hadde en UFO-opplevelse i 1957, presentert i forrige nummers Presseklipp. Arnulf Løken i Rapportsentralen vil prøve å utforske saken videre i nærmeste fremtid. RED.

Kornsirkelmysteriet

Av Rolf Kenneth Myhre

Kornsirkelmysteriet avanserte i 1990 fra enkle sirkler til piktogrammer, og et enda høyere kompleksitetsnivå ble innledet i 2001. I 2002 fikk vi et hint om at de «Grå» står bak, vil dette bli bekreftet i år?

Innledningsvis skal vi her skille mellom «spøkefuglene» og «bløffmakerne». Spøkefuglene er dem som lager kornsirkler for å lure folk til å tro at mystiske naturkrefter eller romvesener står bak. Bløffmakerne er dem som ringer inn til pressen og tar æren for imponerende korn-sirkler som har materialisert seg, uten å levere det minste bevis på deres egeninnsats. Videre avslår de et hvert tilbud om å lage en tilsvarende imponerende kornsirkel i en offentlig demonstrasjon. Alt tyder på at det er mange bløffmakere og få spøkefugler.

Historie

Den følgende introduksjon er et sammen- drag av den historiske gjennomgangen til Andy Thomas i hans bok *Vital signs* (2002). Der kan man også se flotte fargebilder av de omtalte kornsirklene. For dem med tilgang til Internett, kan de omtalte kornsirklene ses på web-basen The Crop Circle Connector.

1678-1979. Den første utvetydige kornsirkelen er beskrevet i en engelsk pamflett fra 1678 med tittelen «The mowing devil: strange news out of Hartford-shire». Her fortelles om en bonde som ber noen lokale arbeidskarer om å høste hans havreåker. De angir en pris som får ham til å utbryte forarget: «Djevelen selv skulle heller få høste avlingen hans, før han bestiller noe fra dem.» Den natten sto himmelen over bondens åker som i flammer. Dagen etter så bonden at kornet hadde blitt lagt ned i flere konsentriske sirkler, og hvert strå var nedlagt med en slik presisjon at det ville ha tatt en mannsalder å gjøre det samme. Da mannen fryk-

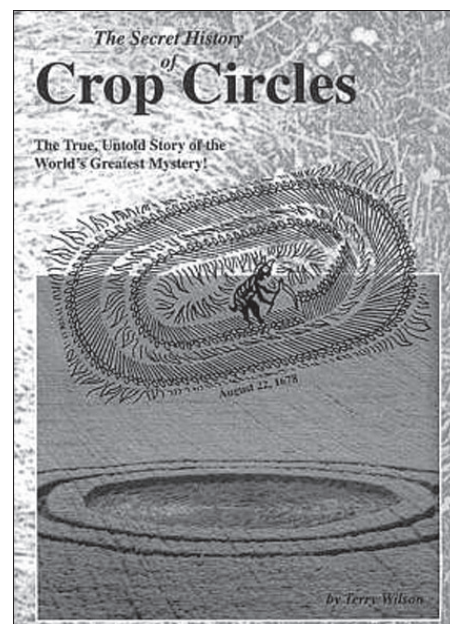
For de som behersker engelsk; her er hele teksten som som følger illustrasjonen fra 1678:

Being a True Relation of a Farmer, who Bargaining with a Poor Mower, about the Cutting down Three Half Acres of Oats: upon the Mower's asking too much, the Farmer swore That the Devil should Mow it, rather than He. And so it fell out, that that very Night, the Crop of Oat shew'd as if it had been all of a flame: but next Morning appear'd so neatly mow'd by the Devil or some Infernal Spirit, that no Mortal Man was able to do the like. Also, How the said Oats ly now in the Field, and the Owner has not Power to fetch them away.

Liscensed, August 22nd, 1678.

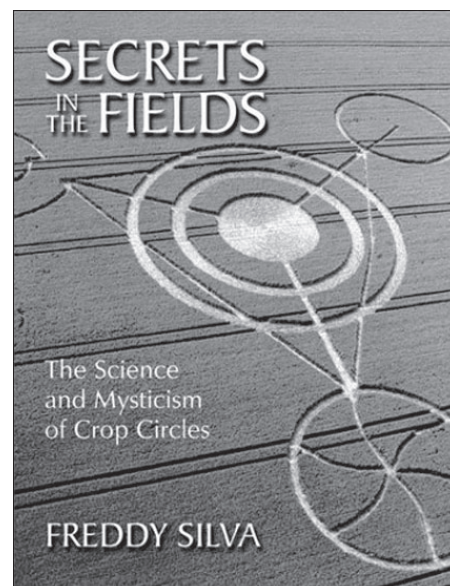
tet at Djevelen sto bak verket, turde han ikke å høste kornet. Pamfletten har en illustrasjon der en svart djevel-figur lager en kornsirkel med ljåen.

Terry Wilson har i boken *The Secret history of crop circles* (1998) oppspurt rapporter om nesten 300 kornsirkler før 1980, minst 25 av dem før Den annen verdenskrig. Men det var først på 1970-tallet at kornsirkel-fenomenet fikk oppmerksomhet utover lokalt landsby-snakk. De fleste kornsirklene duk-

ket da, som idag, opp i fylket Wiltshire i det sørvestlige England. En merkedag var den 15. august 1972, da UFO-forskeren Arthur Shuttlewood og den amerikanske journalisten Bryce Bond var øyevitner til en spontan dannelse av en kornsirkel ved Star Hill.

1980-tallet. Det var på 1980-tallet at kornsirkel-mysteriet utviklet seg til et eget studium, *cerealogi*. For noen engelskmenn ble fenomenet en lidenskap, de ble kalt «crop-pies». Alle kornsirklene var på dette tidspunktet svært enkle: En eller flere sirkler i

nærheten av hver-andre, og kanskje med noen streklinjer her og der. De var gåtefulle, men virket samtidig menings-løse, man fant det mest sannsynlig at de var resultat av ukjente naturkrefter. På slutten av 80-tallet ble hundrevis av kornsirklér rapportert hvert år, de dukket opp over hele England. Noen få observasjoner ble gjort i utlandet. UFO-forskere begynte å finne dem interessante, og det var indikasjoner på at myndig-hetene i hemmelighet studerte dem. Militære helikoptere ble ofte sett der kornsirklene dukket opp.

Den første kornsirkel-boken ble utgitt i 1989 av Delgado og Andrews, *Circular Evidence*. Boken økte den offentlige interessen, og forfatterne satte samme år opp en observasjonsbase ved Cheesefood Head i Hampshire. Målet var å filme dannelsen av en kornsirkel. Vel 60 personer byttet på å holde utkikk dag og natt, etter åtte dager ga de opp. 80-tallets siste kornsirkel dukket opp den 12. august 1989 ved Winterbourne Stoke, Wiltshire. Selv om dette tilsyne-latende bare var en stor enkel sirkel, var kornet inne i sirkelen lagt ned i flere segmenter som gikk i hver sine retninger. Dette var nytt og spennende! Ingen var ennå klar over det, men denne kornsirkelen avsluttet den «uskyldige» epoken karakterisert ved enkle kornsirklér, der mystiske naturkrefter var den beste forklaring.

1990. Gjennom hele 1990-tallet ble ca 250 kornsirklér rapportert årlig verden over, de aller fleste i England. Den 23. mai 1990 kom det første *pikto-grammet* til syne, ved Chilcomb i Hampshire. Et piktoqram kan beskrives som et komplekst symbol bestående av flere geo-metriske figurer som er relatert til hverandre på en harmonisk og ryddig måte. Det første pikto-grammet skapte en sensasjon. En tynn sti forbandt to sirklér, og på hver side av stien lå to rektangulære «bånd». Tre uker dukket det samme mønsteret opp på ny i en annen åker, denne gang langt bedre utført. Utover sommeren dukket andre pikto-grammer opp, ingen hadde noen klar idé om hva de skulle forestille. Noen minnet mest om protein-molekyler.

Piktoagrammene representerte et kvantesprang i kornsirkel-mysteriet; media-interessen økte betydelig og nye forskere ble tiltrukket. Center for Crop Circles Studies (CCCS) ble dannet, med årene oppsto avdelinger over hele England samt i utlandet. Når man ser et piktoqram - enten det er på papiret, på et veiskilt, i en kornåker eller i en uthugd steinblokk på Mars - er man aldri i tvil om at det er resultat av intelligent design. Spørsmålet er bare hvem som plan- tet mønsteret. Noen mente det var vesener fra rommet, andre mente at mennesker sto

bak samtlige, og et mindretall mente at naturånder som alver, feer, og deva'er sto bak. Dette året var piktoagrammene såpass enkle at spøkefuglér kunne ha lagd dem. I sommer-månedene i England vil en spøkefugl ha fem nattetimer på seg før morgenlyset avslører ham.

1991. Dette året utviklet piktoagrammene seg et skritt videre. Figurene lignet på hva- lér og insekter, men kunne også tolkes i mange andre retninger. Og selv om figurene skulle bli tolket riktig, gjensto tolknin- gen av budskapet. Ville kornsirkelmakerne bare tilkjennegi sitt nærvær, eller prøvde de å si noe mer? Årets desiderte høydepunkt kom til syne i en kornåker ved Barbury Castle i Wiltshire den 17. juli. Det var en komplisert geometrisk figur bestående av sirklér og trianglér som kunne være alt fra innvielsessymbol til hellig geometri eller symbol på Cydonia-regionen på Mars med sine kunstige strukturer.

En stor overraskelse var den første frak- talen som dukket opp, i en åker ved Cam- bridge. En fraktal er en geometrisk figur som stadig danner de samme mønstrene på min- dre nivåer. Hvis en liten del av fraktalen for- størres, vil det samme mønsteret komme til syne, og slik kan man fort-sette i det uende- lige. Fraktalgeometri ble grunnlagt via com- putergrafikk av den polsk-fødte matemati- keren Benoit B. Mandelbrot (f. 1924), som ga den første beskrivelsen av fraktal-teori i en bok på fransk som utkom i 1975. Ifølge Mandelbrot er hele naturen en fraktal. Frak- taler ble en gjenganger på kornåkrene ut- over på 1990-tallet, i stadig nye fasinérende og krevende mønstre.

Fra Tyskland kom spennende nyheter som siden langt på vei har blitt dokumen- tert. Et stort og komplekst piktoqram duk- ket opp i Grasdorf den 22. juli. Ti dager senere oppdaget en mann med metalldek- tor tre metallplater som lå ca 50 cm nede i jorden under piktoqrammet. I hver av de tre metallplatene; en i gull, en i sølv og en i bronse, var piktoqrammets mønster nøyak- tig risset inn. Den ene platen besto av 99,9 % rent sølv, som ikke lar seg fremstille på Jorden. Verdien av materialene ble anslått til 200.000 tyske mark.

Årets siste og mest dramatiske nyhet var et stort oppslag i september i avisen *Today*, «Mennene som lurte verden». To pensjonerte herremenn, Dave Chorley og Doug Bower (67 og 62 år gamle), sto frem og tok æren for å ha laget *samtligé* korn-sirklér som had- de dukket opp frem til da. Senere moderér- te de uttalelsen til kornsirklér som hadde dukket opp i England de siste 13 årene si- den 1978! De hevdet altså da å ha vært ute *hver natt hver* sommer siden 1978 for å lage

korn-sirklér. Det eneste verktøyet de bruk- te, var tau og trestenger. Deres «avslørin- ger» ble tele-grafert kloden rundt; selv til perifere strøk som aldri før hadde hørt om kornsirklér. De to pensjonistenes fanta- stiske påstander ble umiddelbart den offisielle sannhet for alle som ikke ville høre mer om mystiske lysfenomener, UFOer og romve- sener. Den dag idag er denne «bekjennel- sen» det siste og ende-ligé ordet i debatten om kornsirklér for mange media og folk.

For studenter og forskere av kornsirkel- mysteriet var det åpenbart at ikke noe av det Dave og Doug sa kunne forklare noe som helst. Nærmere undersøkelser viste at de ikke behersket de nødven-dige matema- tiske og geometriske kunnskaper for å kun- ne konstruere piktoagrammene. De primiti- ve kornsirklene som de senere lagde som demonstrasjon for presse og TV-kameraer, kunne ikke måle seg i kvalitet med de korn- sirklene som de tok æren for. Da de ble spurt hvordan de kunne lage flere kornsirklér rundt omkring i England samme natt, måt- te de ytter-ligére modifisere seg til bare å ta æren for dem innen et bestemt område i Sør-England. Dave og Doug sa at de etter denne media-bekjennelsen ville trekke seg tilbake, de kom ikke til å lage flere kornsir- klér. Man kunne derfor forvente en *betyde- lig* reduksjon i antall kornsirklér de kom- mende årene; ja, kanskje hele fenomenet ville opphøre? Men kornsirkel-mysteriet fort-satte å rulle videre, i samme takt som før med 200-250 forma-sjoner årlig, *som om Dave og Doug aldri hadde gjort noe som helst!*

1992-95. Etter de to forrige årene forventet mange croppies at hvert år skulle bringe sta- dig større og flottere formasjoner, for dem ble 1992-93 en skuffelse. Disse to årene var på linje med 1991. Etter «skandalen» med Dave og Doug var media-interessen lav. Dette året dukket for første gang bløffmak- erne opp i stort antall. For hvert piktoqram som ble oppdaget, kontaktet flere personer uavhengig av hverandre pressen og tok æren for verket. Ingen av dem prøvde å bevisé sine påstander på noen som helst måte. Men det trengte de heller ikke, pressen elsket deres «avsløringer». Noen holdt offent-ligé demonstrasjoner, men det de da presterte impo- nerte ikke noen. Ingen av disse perso- nene hadde peiling på matematikk eller hel- lig geometri. Bløffmakerne hadde imidler- tid effekt på entusiastene; ingen turde len- ger å erklære en korn-sirkel for ekte.

1994 ble et nytt toppår. For første gang hadde enkelte piktoqrammer en slik kvali- tet at det syntes utelukkét at mennesker kunne stå bak, gitt deres tidsfrist på fem ti- mer. Skep-tikere som fortsatt insisterte på at mennesker sto bak, måtte endre sine for-

klaringer angående motivasjon og teknikk. Formasjonene hadde nå blitt så avanserte og arbeidskrevende at uansett hva de var, var de ihvertfall ingen «spøk». Insekter var igjen et tema, med bl.a en flott skorpion og edderkopp som motiver. Ett av årets høyde-punkter var et fantastisk vakkert edderkoppnett som oppsto 11-12 august ved Ave-bury i Wiltshire.

Bøndene hadde hisset seg kraftig opp over kornsirkel-fenomenet og hordene av nysgjerrige som respektløst trampet omkring i deres åkre. De fikk den nasjonale jordbruks-foreningen til å utlove en belønning på flere tusen pund for informasjon som kunne lede til rettslig forfølgelse av kornsirkelmakerne. Per 2003 har bare *én* person blitt rettslig forfulgt og straffet for å ha laget én kornsirkel. Det var i 2001, mannen fikk en bot på 140 £. Hva sviktet: Var det ingen anmeldere, eller ingen å anmelde?

Den 1. juli ble en 100-meter stor formasjon med astronomisk motiv oppdaget i en åker ved West Kennett i Wiltshire. Motivet forestilte planetene Mars, Jupiter og Saturn i konjunksjon, med stjernebildet Cetus som bak-grunn. En sinna bonde ødela formasjonen samme dag. Dette piktogrammet hadde tydeligvis et budskap av betydning for dem som sto bak, for det samme motivet dukket opp på ny tre uker senere, denne gang langt bedre i utførelsen. I 1998 oppdaget amatør-astronomen Jack Sullivan ved hjelp av dataprogrammer at den avbildete konstella-sjonen kom til å oppstå ved midnatt GMT den 6-7 april 2000. Cropplene måtte belage seg på å vente to år i spenning.

Kornsirkel ved Stonehenge i 1996.

Da den aktuelle natten endelig kom, hadde solen ett av århundredets kraftigste utbrudd, og slynget skyer av superhet gass i retning Jorden. Da skyene traff Jordens magnetfelt, oppsto det bredeste syn av nordlys på mange år. Det gikk på tvers av England og andre deler av Europa. Slike solare utbrudd kan forstyrre radio- og satelitt-kommunikasjonen, men kan de også ha mer subtile effekter? Dersom kornsirkelmakerne i 1994 forutså det kraftige solare utbruddet i 2000, presist til en spesifikk dato, er de ufattelig langt foran oss. Kornsirkel-året 1995 var på linje med 1994.

1996. 1996 ble et nytt toppår, med flere nye

rekorder. Fraktaler var ett av temaene. Den 7. juli en søndag ettermiddag, bare noen hundre meter fra det berømte Stonehenge-monumentet, dukket et fraktal-mønster opp kjent som et «Julia-sett». Det minnet mest om en krum tusenbein, var 279 meter lang, og besto av hele 151 sirkler. Flere uavhengige kilder kunne konstatere at fraktalen måtte ha blitt til i løpet av 45 minutter, mellom 17.30 og 18.15. En engelsk lege som først passerte over stedet i et sightseeing-fly, og like etter passerte stedet langs veien i sin bil, hevdet at formasjonen måtte ha blitt til i løpet av få minutter! Stedet var fullt synlig fra veien hvor det var stor trafikk, og en Stonehenge-sikkerhetsvakt spaserte omkring i området. Utførelsen var fullkommen, alle mål og vinkler var i perfekte forhold til hverandre. Aldri tidligere hadde man fått en så tydelig demonstrasjon på at et imponerende piktogram ikke var menneskelagd. Selv media forsto dette, og folk strømmet til.

Et enda mer imponerende mønster dukket opp den 29. juli ved Windmill Hill i Wiltshire. Tre identiske fraktaler lik Stonehenge-tusenbeinen gikk i spiral ut fra samme felles hodepunkt (et trippel Julia-sett). Tripletten besto av til sammen 194 sirkler, hvilket var ny rekord. Mange syntes denne var 1990-tallets foreløpige høydepunkt. I en åker ved Alton Barnes i Wiltshire så man et piktogram som kunne minne om et DNA-mønster. To lenker bestående av 89 sirkler gikk i spiral rundt hverandre. Den kvinnelige bonden som eide marken utfordret alle spøke-fugler og bløffmakere til å lage en kopi ved siden av originalen i en offentlig demonstrasjon. Ingen tok utfordringen.

Milk Hill 12. august 2001. En formasjon som overgikk det meste av hva som var blitt observert tidligere.

1997-99. Ca 1/3 av åkermønstrene oppsto nå utenfor England, med Nederland og Tyskland som nr. 2 og 3. Også i 1997 var fraktaler et tema, denne gang med triangellet og ikke sirkelen som hoved-komponent. Den flotteste triangulære fraktalen dukket opp den 8. august ved Milk Hill i Alton Barnes, og besto bl.a av 198 små sirkler. Et amerikansk oppmålings-firma ble bedt om å vurdere for hvor mye tid de ville trenge for å lage en kopi i samme størrelse. Svaret var 2,5 dag for å gjøre de nødvendige matematiske beregninger, pluss fire-fem dager hvis fraktalen skulle lages på dagtid, og *ytterligere* 4-5 dager hvis den skulle lages i mørket. Antall timer arbeidskraft ville koste nær 4000 US\$. Dersom fraktalen skulle lages nøyaktig, ville det være nødvendig å sette opp 340 referansepunkter i marken!

Den 1. august ble en ny type piktogram oppdaget, med et rutenett som mønster. Inne i en stor sirkel lå et rektangulært felt bestående av 780 (!) små kvadratiske bunter med stående korn, 26 bunter langs den

ene siden og 30 langs den andre. Flere slike rutenett-piktogrammer skulle komme med årene. Dette første rutenettet ble tolket av forskeren Michael Glickman som en maya-kalender som pekte i retning av mayaenes dommedagsår 2012. Et annet piktogram samme år viste en fullendt figur av Kabballaens (jødenes esoteriske system) hellige symbol «Livets Tre». Året 1998 dukket en trio av syvfoldige mønstre opp; dette var det første året der tallet syv ble hyllet. Ett av de syvfoldige mønstrene minnet om en hindulignende mandala, og hadde det hittil største enhetlige arealet som noen gang hadde blitt lagt flatt i et piktogram: på ca 6.000 kvadratmeter.

I 1999 kom flere piktogrammer med religiøse symboler: det jødiske Menorah-symbol, det tibetanske Antahkarana-symbol, og det egyptiske bevinget klode-symbol. Den 6. august ved Bishops Cannings i Wiltshire, dukket et av de mest originale piktogrammene opp. Motivet var ordinært nok, syv armer som gikk ut fra et felles senter. Men arealet mellom armene hadde et typisk flettekurv-mønster. Denne optiske effekten ble oppnådd ved at kornet ble lagt ned i flere lag oppå hverandre i tversgående retning. En rasende bonde ødela denne med skurtreskeren sin bare tre timer etter at den ble oppdaget, men to tyske croppies rakk heldigvis å fotografere den først fra et mikrofly. Et fantastisk tiår hadde passert, med et paranormalt fenomen gående på høytrykk hver sommer. Ingen hadde forutsagt noe slikt. Forventningene var store til det neste

året, mange håpet i det stille på et nytt kvantesprang... inn i ukjent og spennende dimensjon.

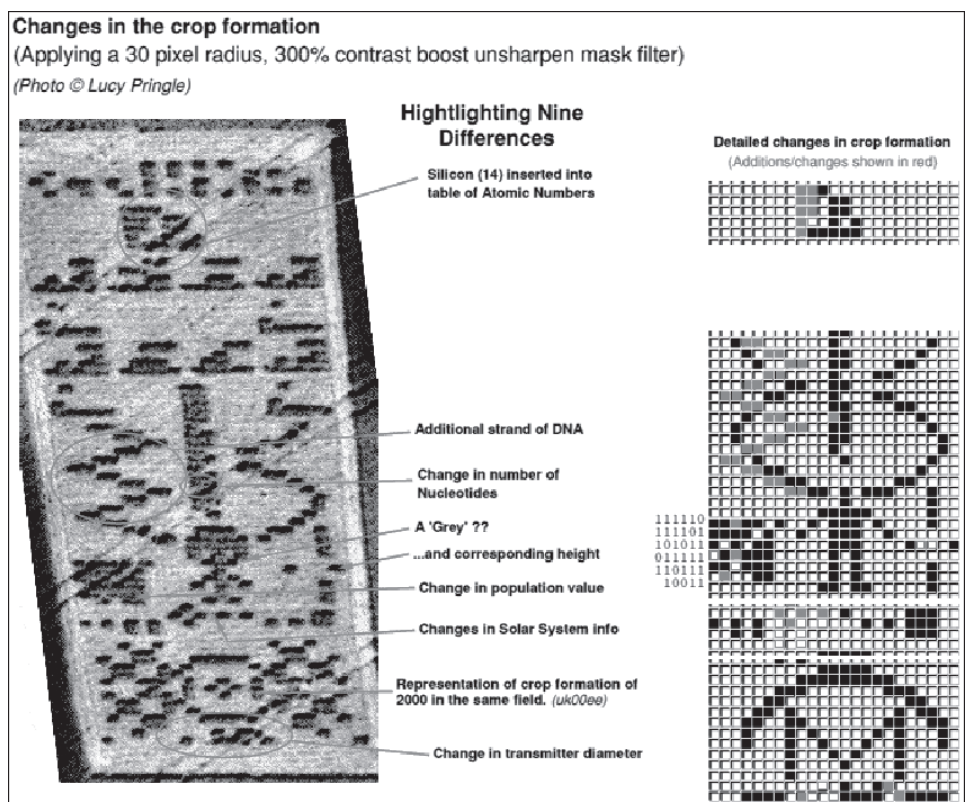
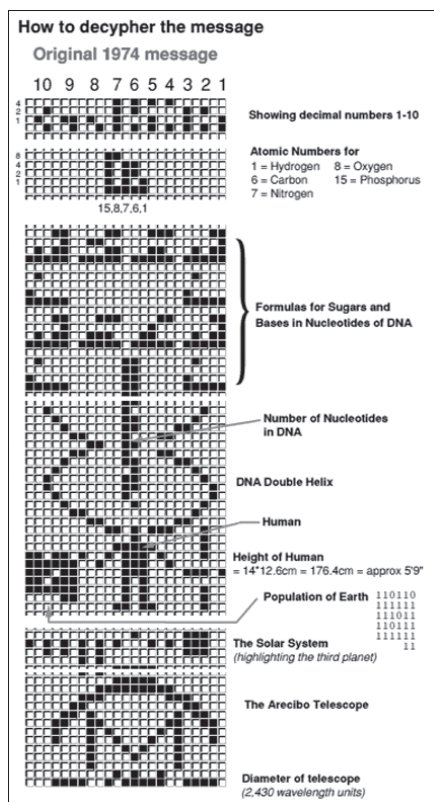
2000. Året begynte litt tregt, men utover sommeren kom en rekke overraskelser, bl.a flere 3-dimensjonale kunstverk. Tre av de flot-teste piktogrammene dette året hadde alle det til felles at de besto av et stort antall små komponenter. Disse må ha vært *uhyre* arbeidskrevende hvis de ble lagd for hånd, og de kan neppe ha blitt lagd fra bakkenivå da tramping omkring ville ødelegge verket. Først ute var et kvadratisk rutenett bestående av 1600 (!) ruter, ved East Kennett i Wiltshire den 2. juli. Rutene besto av stående kornbunter, mens rommene mellom dem besto av korn som var nedlagt på en særdeles ryddig måte. Estetisk var ikke formasjonen noe særlig; til gjengjeld var de to neste til å miste pusten av. Det ene mesterverket mani-festerte seg i en hveteåker i Avebury Trusloe den 22. juli, og hadde en diameter på 73 meter. Formasjonen ga inntrykk av å være partikler som ble holdt i et magnetisk felt der de dannet et interferensmønster.

Det andre mesterverket har allerede prydet flere bokforsider pga dets vakre design i full-kommen utførelse. Det dukket opp i en hvete-åker ved Picked Hill i Wiltshire den 13. august, med en diameter på 76 meter. Noen har beskrevet mønsteret som blomsten på en solsikke, andre som en logaritmisk spiral. Mønsteret besto av 308 stående triangulære komponenter, hver av side-

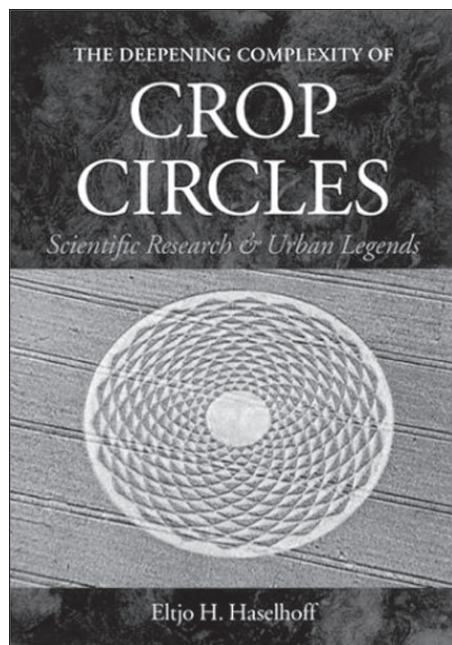
ne på hver komponent var svakt buet. Denne landskapskunsten er verdig å henge fotografiske plakater av opp på veggen.

2001. Mange skeptikere spådde at dette året ville se langt færre kornsirkler enn før, for ingen mennesker ville lenger våge seg ut på åkrene. For det første var det nyhetene omkring den aller første mannen som ble dømt for å ha laget en kornsirkel. For det andre var det munn- og klovsyken som plaget England dette året, med trusler om bøter på 5000 £ for å bevege seg inn på gårdseidommer med oppholdsrestriksjoner. Men skep-tikerne tok feil igjen, kornsirklene materialiserte seg i samme takt som før. Flere religiøse symboler viste seg, bl.a aztekernes kveilete Oroborus-slange som spiser sin egen hale, og en 3-dimensjonal fremstilling av en pyramide med solen i bakgrunnen.

Det første høydepunktet inntraff den 12. august ved Milk Hill i Wiltshire, der man målløs kunne beskue verdens hittil største åkermønster. Motivet var en fraktal-aktig spiralgalakse med seks armer som snor seg ut fra sentrum. Fra sidene på hver arm ser man begynnelsen til nye armer. Kolossen hadde en diameter på 270 meter, og besto av 409 sirkler. Sirklene var i diameter fra 1,2 - 21 meter. Pilotene måtte fly høyere enn vanlig for at fotografene skulle få hele vidunderet med på kamera! Spiralgalaksen tiltrakk seg hele verdens oppmerk-somhet, en endeløs prosessjon av fly og heli-koptre surret over. Ingen bløff-makere var dumme nok til å ta æren for denne! Med utgangs-

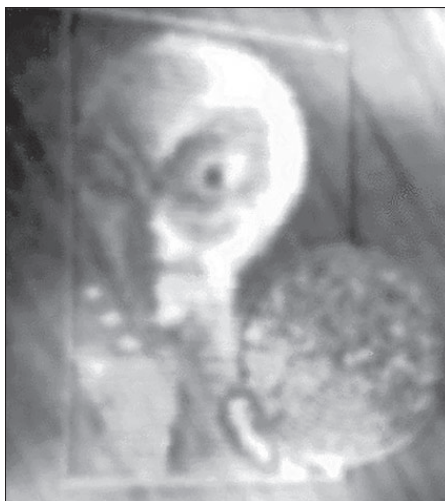

Punktbilde-meldingen som viste seg i hveteåkeren 19. august 2001 i Chilbolton, sammenlignet med originalutsendelsen.

punkt i at den har blitt til på maksimalt fem timer, må hver sirkel ha blitt til med et gjennomsnitt på maksimalt 44 sekunder. Hvis noen av leserne vil ha en liten smak på hvor hurtig dette er, kan de prøve å lage en minimodell *på papiret* i løpet av fem timer. Samme grad av geometrisk perfektion må forventes. Et annet interessant moment ved formasjonen var at den oppsto på en fryktelig våt natt etter flere dager med sammenhengende regn. De første som besøkte formasjonen sank ned i gjørme til ankene da de gikk ut på jordet. Likevel fant de ikke så mye som en søleklump i sirlene.

Årets andre høydepunkt begynte den 14. august i en hveteåker ved Chilbolton i Hampshire, ca 200 meter fra stedets radio-teleskop. En rektangulær formasjon på 44 x 57 meter ga fra fly-høyde inntrykk av å være et punkt-bilde av et menneskelig ansikt. Noen «punkter» besto av nedlagt korn, an-

dre av stående korn. Prinsippet er det samme som benyttes i avisenes sort/hvitt-bilder. Fem dager senere, før noen hadde rukket å gjøre seg opp en mening om Ansiktet, kommer neste overraskelse. Ca 200 meter lenger borte dukker en annet punkt-bilde opp, på 27 x 80 meter, med små symboler på. Før dette kommenteres nærmere, trengs en liten forhistorie.

Den 16. november 1974 ble en «melding» sendt ut i det dype verdensrommet, fra daværende verdens største radio-teleskop i Arecibo i Puerto Rico. Meldingen hadde form av 1679 pulser i binærkode (0'er og 1'er). Dette var SETI-prosjektets (Search for Extra-Terrestrial Intelligence) forsøk på å oppnå kontakt med utenom-jordisk intelligent liv. Meldingen var rettet mot stjerne-hopen M13, som ligger 25.000 lysår borte og består av ca 300.000 stjerner. Meldingen inneholdt informasjon om livets viktigste grunnstoffer, vårt DNA's struktur og kjemiske sammen-setning, menneskets høyde, klodens befolkningsantall, vårt solsystem og Jordens plas-sering heri, samt diameteren på radioteleskopet. Carl Sagan var naturligvis én av de smarte gutta som sto bak dette «ytterst vitenskapelige og seriøse» eksperimenteret.

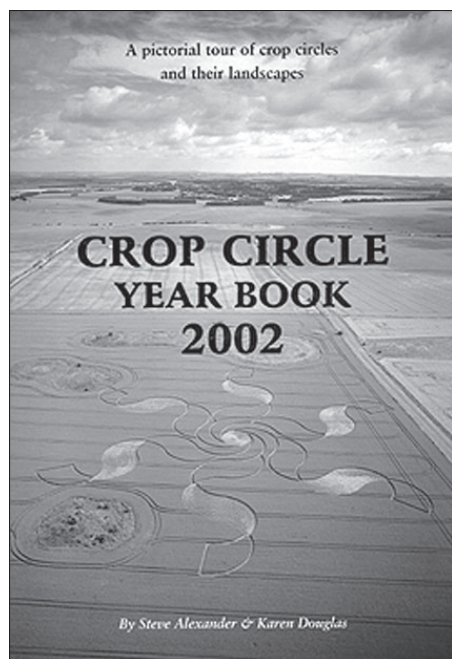
Den punkt-bilde-meldingen som viste seg i hveteåkeren den 19. august 2001 i Chilbolton var i layout og innhold nær identisk med Arecibo-meldingen, men med ni avvik ifølge en analyse av Paul Vigay. Meldingen inkluderte silisium som et viktig grunnstoff, deres DNA har en annen struktur, de er lavere enn oss (ca 100 cm) men har større hoder, muligens er tre av planetene i deres solsystem befolket, og de har en totalbefolkning på ca 21 milliarder. Chilbolton-respon-sen kom som et sjokk på mange. Var vi vitne til et nytt kvantesprang i kornsirkel-mysteriet, fra piktogrammer til punkt-bilder, og fra abstrakte symboler til kodete meldinger? De fleste eksperter foretrakk å være skeptiske, men alle var meget imponert over utførelsen.

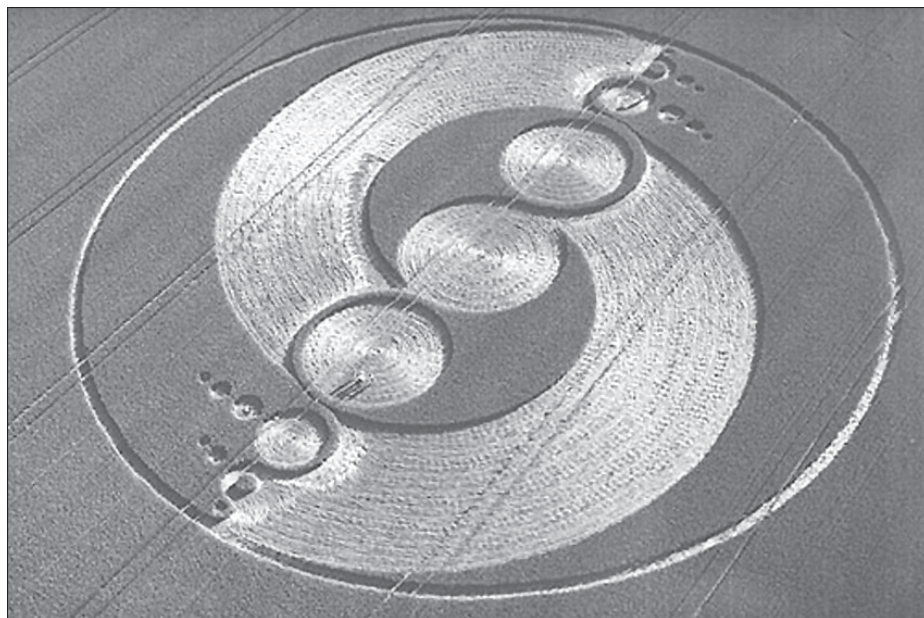
Årets siste høydepunkt var at en anerkjent *forsker* for første gang skulle bli øye-vitne til dannelsen av en kornsirkel. De tidligere observasjonene hadde alle blitt gjort av personer med lite eller intet kjenn-skap til fenomenet. Den 21. august var den amerikanske kornsirkel-forskeren Nancy Talbott, leder av BLT Research Team, på studietur utenfor Amsterdam i Nederland. Hun bodde hos en nederlander som syntes å tiltrekke seg kornsirklene og tilhørende lysfenomener. Om natten ble hun vekket av at kyrne rautet, så hun kikket ut vinduet. I løpet av 5-6 sekunder kom og forsvant etter hverandre, fra himmelen og ned til marken, fire ca. 30 cm lange «rør» av lys. Huseieren var også vitne til lys-showet. De sprang ut og så en nylig dannet formasjon, ca 10 meter lang og 6 meter bred, i et bønnebed. Talbott syntes hun så bønnene dampe.

Nederland hadde dette året flere overraskelser å tilby crop-pies. Fysikeren Eljo Haselhoff fikk utgitt boken *The deepening complexity of crop circles*, som tar for seg den vitenskapelige forskningen som har blitt gjort de siste ti årene. Haselhoff og et par andre forskere hadde dette året en merkelig opplevelse ute på marken. De inspiserte og fotograferte en skorpion-aktig formasjon som hadde dukket opp den 1. august ved Stadskanaal, der «halen» besto av åtte stadig mindre sirkler. Da de skulle til å dra, oppdaget en av dem at skorpionens hale plutselig hadde fått en sirkel ekstra! At denne ikke var der da de kom, kan fotografiene deres bekrefte. Ingen av dem hadde merket eller sett noen ting.

2002. Jeg hopper her rett til årets desiderte og mest kontroversielle høyde-punkt. Den 15. august ved Crabwood Farm House i Winchester, 14 km fra Chilbolton, dukket en punkt-bilde-formasjon opp i en åker. Den sendte sjokkbølger gjennom hele landet. Inne i en rektangulær ramme kunne man se en skarpt avtegnet ansiktsprofil til en typisk Grå humanoide. Halvveis inne i rammen og halvveis utenfor kunne man tydelig se en CD, med et binær-kodet budskap. Det skrem--mende var ikke bare valget av en Grå humanoide, men også ansiktets sterkt karismatiske uttrykk! Flere har beskrevet uttrykket som ondskapsfullt, men det er nok en projek-sjon.

Grå-ansiktet var langt skarpere og teknisk sett mye mer forseggjort enn Chilbolton-ansiktet. Et helt annet prinsipp hadde blitt brukt, som gir samme visuelle effekt som fjernsyns-skjermen. Grå-ansiktet besto av over 1500 kompo--nenter; fra flyhøyde lå alle i perfekt forhold til hverandre. Den ekspertgruppen som først kom til stedet, mente at bildet umulig kunne ha blitt lagd

En kornsirkel ved Avebury som oppstod 31. juli 2002.

fra bakkenivå. Hvert fotskritt inne i den hadde en destruktiv virkning, hvilket de selv kunne bekrefte. Flere andre faktorer utelukker at bildet kan ha blitt skapt av mennesker på bakke-nivå.

Det tok ikke en lang tid før det ble oppdaget at beskjedens inne i CDen var skrevet i 8-bits binærkode, som så kunne dekodes ved hjelp av det ASCII-karaktersettet som anvendes i alle datamaskiner. Teksten løper fra CDens senter og i spiraler utover, akkurat som på en vanlig CD. Den dekodete teksten er på engelsk, og lyder slik (ifølge Jack Sullivan):

«Beware the bearers of FALSE gifts & their BROKEN PROMISES. Much PAIN but still time. BELIEvE. There is GOOD out there. We OPpose DECEPTION. Conduit CLOSING. Acknowledge.»

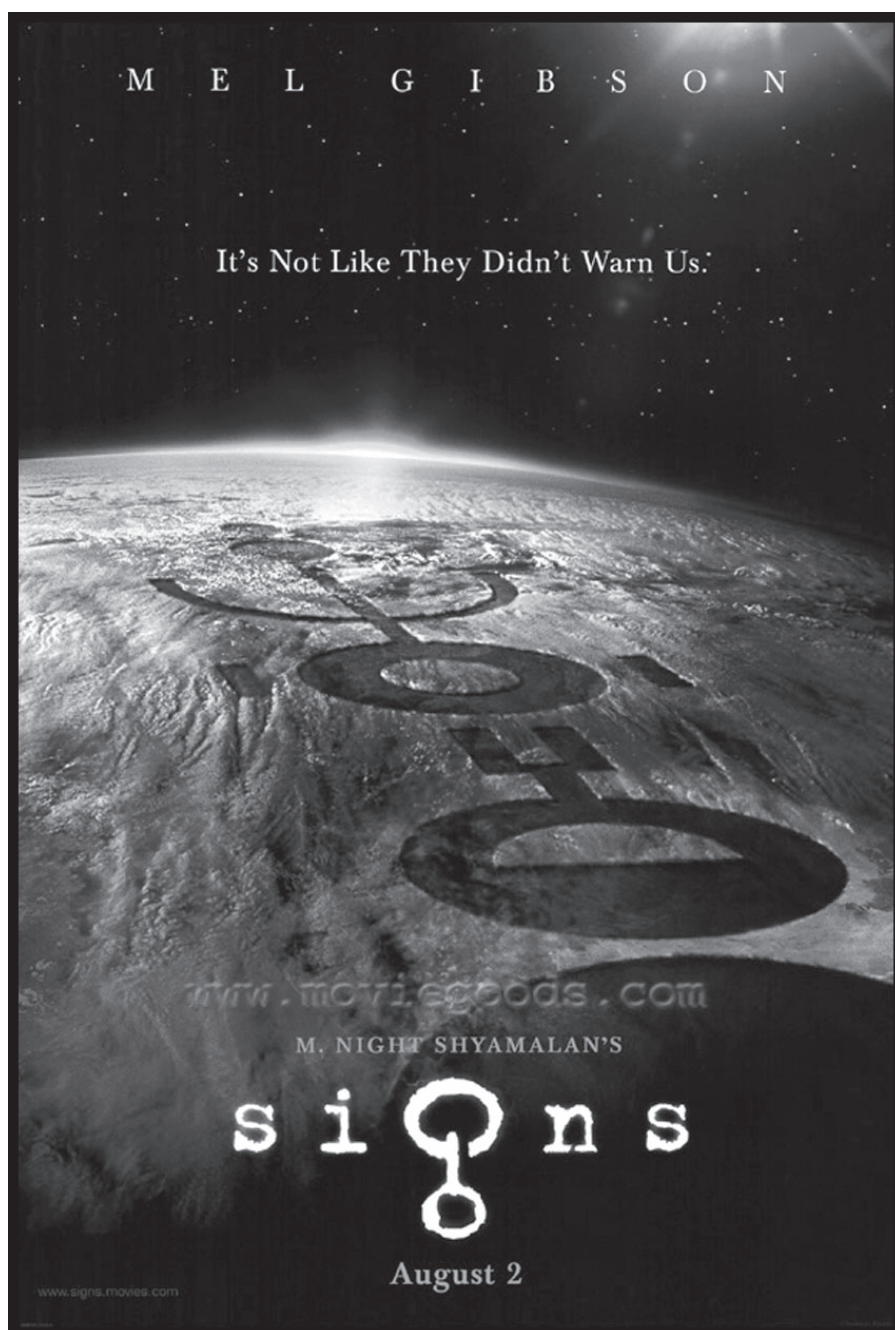
Omtrentlig oversettelse til norsk:

«Vokt dere for FALSKE gaver & deres BRUTTE LØFTER. Mye SMERTE men fortsatt tid. TRo. Det finnes GODT der ute. Vi motsetter oss LURERI. Kanal SLUTTER. Bekreft.»

Etter beskjedens siste ord, løper en tom linje sin siste spiral rundt CDen. Dette kan tolkes dithen at vi oppfordres til å skrive inn en bekreftende melding; det er plass til ca 18 bokstaver. Sikter beskjedens til de store verdensbegivenheter, eller til noe som angår kornsirkelmysteriet? Hvordan forklare den merkelige bruken av store og små bokstaver? Noen spekulasjoner går i retning av at teksten inneholder flere beskjeder, som vi ennå ikke har avslørt. Noen synes beskjedens var banal og skuffende, med tanke på at dette var «rombrødrenes» første

ste tekst-melding til oss via et åkermønster. Det synes klart at kornsirkel-makerne kjører *sitt* show i *sitt* tempo etter *sin* plan, helt uavhengig av hvilke behov vi måtte ha for underholdning og spenning, forståelse og progresjon.

Til alles overraskelse, og til stor forargelse for akademikere og skeptikere, valgte den amerikanske romfartsorganisasjonen NASA høsten 2002 å holde en spesialutstilling om kornsirkler, i «The Space Centre» i Texas. Da det strider mot NASAs informasjonspolitikk å gi den minste innrømmelse av sitt kjennskap til at Jorden har besøk av romvesener, kan vi bare spekulere hva eller hvem som har presset frem denne utstillingen. Engelske kornsirkelgrupper var det ihvertfall ikke. Var utstillingen på en eller annen måte relatert til Grå-ansiktet med CDen?

Filmen «Signs» som kom ut i 2002, handlet blant annet om kornsirkelfenomenet.

Vitenskapelige funn og forskningsprosjekter

Det følgende er hovedsaklig tatt fra Eltjo Haselhoffs bok *The deepening complexity of crop circles* (2001). I 1993 tok han doktorgraden i eksperimentell og teoretisk fysikk, med laser-teknologi og optikk som spesialitet. Haselhoff er leder for Dutch Center for Crop Circle Studies (DCCCS). Nedenfor presenteres forskjellige funn og fakta som interesserer forskere.

De fleste kornsirkler dukker opp om natten, det er dokumentert at noen blir til på dagtid. Juli er måneden som har flest kornsirkler; juli og særlig august er tiden for de mest imponerende piktogrammene. Vanligvis er ikke stilkene på nedlagt korn brukket eller på annet vis skadet. De er lagt pent ned i 90 graders vinkel ved stilkroten. Tidlig på året vil det nedlagte kornet gjerne reise seg igjen etter et par dager. Kornsirkler tidlig i sesongen kan være nærmest usynlige etter 1-2 uker. Kornet vil fortsette å vokse og modnes normalt utover sommeren. Kornsirklene påfører derfor ikke bonden noe tap. Noe helt annet er den ødeleggelse som oppstår ved at flokker av nysgjerrige, fotografer og journalister tramper omkring på stedet.

1) Den utøvende kraften. Den utøvende kraften synes å være en eller flere lysballer som hver inneholder en elektro-magnetisk

punktkilde som utstråler intens hete. Denne konklusjonen har blitt dokumentert i tre artikler publisert i vitenskapelige tidsskrifter (Levengood 1994, Levengood og Talbott 1999, Haselhoff 2000). Minst femti personer har sett enkle kornsirkler bli spontant dannet. Ca 20 av dem har stått frem med fullt navn og latt seg intervjuet. I alle disse tilfellene har lysballer blitt observert, tilsynelatende har de kommet ned fra himmelen. Det har etter hvert blitt gjort mange video-opptak av lyskuler i og i nærheten av engelske kornsirkler. Det finnes også en film av fire lyskuler i det de lager en kornsirkel.

Teorien om intens hete er knyttet til at på affisert korn er stilkens leddknuter («knokkel-partiet») sterkt oppsvulmede. Den fremste forskeren har foreslått mikro-bølgestråling (Levengood, 1994). Haselhoff fant at jo nærmere kornsirkelens sentrum en affisert stengel hadde vært, dess mer oppsvulmet var leddknuten. En hollender som så en kornsirkel bli dannet, sprang like etterpå inn i den og registrerte at luften her var ekstra varm (Haselhoff, 2001). Flere ganger har man funnet både levende og døde fluer «limt» til stenglene, hvilket indikerer at den utøvende kraften må ha virket uhyre raskt og intenst. Noen fluer hadde bokstavelig talt eksplodert. Et fuglehustak av metall som ble affisert, fikk svimerker.

Affisert korn har uvanlig høye verdier av

silisiumdioksyd (SiO_2) og magnesiumdioksyd, og jorden der kornsirkelen er har uvanlig høye verdier av magnetitt (Levengood og Burke, 1995). Inne i en kornsirkel kan man finne et tyvetalls «fugle-reder», ingen vet hvorfor kornene blir lagt slik. Noen ganger høres lyder under dannelsen av en kornsirkel. De blir beskrevet som alt fra summen-de til hvislende og hvinende, og noen ganger som elektrisk knirring. Den utøvende kraften synes å være programmert til bare å virke på det kornslaget den er ment for. På åkre som står inntil hverandre er det vanlig at et par korn fra naboen spres og kommer over. Det kan for eksempel være enkelte rugplanter i en hveteåker eller ugress av forskjellige slag. Mange rapporter forteller at nettopp disse forblir urørt. De står der enslike i et hav av nedlagt korn rundt seg.

Den hollandske kornsirkel-forskeren Bert Jenssen viser til at i en rekke piktogrammer kan man såvidt se interne konstruksjonslinjer. Disse tynne linjene blir lagd av det nederste korn-laget, og blir så delvis skjult av de øvre lagene. Dette virker i første omgang mistenkelig, og antyder at mennesker kan stå bak. Men hvis mennesker hadde stått bak, hadde de også trengt *eksterne* konstruksjonslinjer, og disse har aldri blitt funnet. Man kan naturligvis forestille seg at mennesker har gått svært avansert til verks, og brukt presist lokaliseringststyr. Da ville de

Opinions and comments on Levengood WC, Talbott NP (1999) Dispersion of energies in worldwide crop formations. *Physiol Plant* 105: 615–624

Eltjo H. Haselhoff

Dutch Centre for Crop Circle Studies, Oude Sultan 1, 5629 KV Eindhoven, The Netherlands

Received 7 January 2000

This communication presents a 2-fold comment on the above-mentioned paper about the effect of pulvinus length increase in crop-circle formations (Physiol Plant 105: 615–624, 1999). In the first place, a correction is suggested for the physical model which was employed by the authors. Secondly, an alternative model is presented. It is demonstrated that this model fits well to their experimental data and suggests that the pulvinus length increase in crop-circle formations is caused by an electromagnetic point source, located at a finite height above the field in which the formations appeared. The same model does, however, not fit a hand-made formation, investigated earlier by the author.

Discussion

In their paper, Levengood and Talbott (1999) suggest that inside crop formations absorption of electromagnetic radiation causes an increase in pulvinus length, N_L , as a result of local heating and thermal expansion of the pulvinus. The authors assume a linear relation between the stem pulvinus length, N_L , and the fraction of the energy, I , absorbed into the pulvinus tissue, that is

$$N_L = b(I/I_0) \quad (1)$$

where b is a proportionality constant and I_0 is the radiation source intensity. Equation 1, however, explicitly assumes that at low levels of I , that is, at long distances from the source, or in the case of strong absorption, the pulvinus length, N_L , approaches a value of zero. This, of course, will never be the case.

A more appropriate choice is to define

$$N_L - N_0 = b(I/I_0), \quad (2)$$

where N_0 is the undisturbed (control) pulvinus length.

With the use of Equation 2, a corrected analysis was performed employing the values of N_L , N_0 and the corresponding distances from the epicenters as reported by Levengood and Talbott (1999). As in the latter reference, data points corresponding to the central 'tufts' in the formations were omitted in the analysis. It was found that the Pearson product moment correlation coefficient, R (Levengood and Talbott 1999), decreases in one of the reported cases. In the other two reported cases, however, no significant changes in the correlation coefficients were found (see Table 1, second column).

The second part of this comment concerns the model for the electromagnetic radiation, allegedly involved in the creation of crop-circle formations. For the fraction, I , of the total energy striking the plant at a distance, d , from an electromagnetic source of intensity I_0 Levengood and Talbott (1999), use the following expression:

$$I(d) = I_0 e^{-\alpha d} \quad (3)$$

where α is the specific absorption coefficient of the air and c the concentration of absorbing molecules. Equation 3 is only valid for absorption of 'plane' electromagnetic waves, i.e. characterised by wave fronts with negligible curvature at the

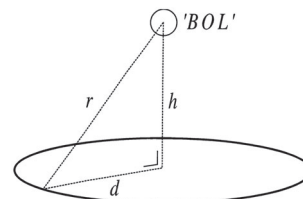

Fig. 1. Schematic representation of the proposed coordinates of the BOL in relation to the circular imprint.

region of interest. However, the circular symmetry of many of the crop formations and several eye-witness reports, mentioning the involvement of 'balls of light' (referred to as 'BOLs') during the formation of a crop circle (Van den Broeke, personal communication, and Meaden 1991), suggest the introduction of an electromagnetic 'point source' rather than a plane wave. Assuming the point source to be located at a finite height above the field, for the case of simplicity, it is fair to assume that the radiation absorption in the air is negligible in comparison with the $1/r^2$ decrease of the radiation emitted by the BOL. Assuming that the BOL is located at the centre of the circular imprint, at a height, h , above the ground, the distance, r , from the BOL to a position on the ground, at distance, d , from the centre of the circular imprint, is given by (see Fig. 1)

$$r = \sqrt{h^2 + d^2} \quad (4)$$

A linear regression analysis, with y-intercept forced on zero, was performed on the data of Levengood and Talbott (1999) using the published values of N_L , N_0 and d and omitting the 'central tufts'. The new parameter, h , was optimised for best fit of the data to a $1/r^2$ fall-off. As an illustration, Fig. 2 contains the BOL analysis results for the 1994 Sussex formation for a value of $h = 7.8$ m. The results for the other formations are listed in Table 1 (third column). The Pearson coefficients are all higher compared with the previous model,

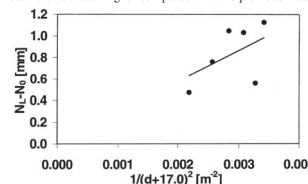

Fig. 3. BOL analysis of the 1997 Nieuwerkerk hoax with BOL at an (optimised) height of 17 m above the centre of the circular imprint. Straight line: least-squares best fit. Pearson coefficient: $R = 0.54$.

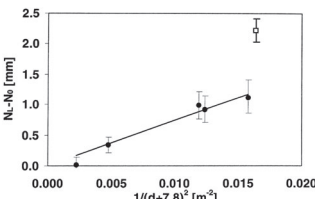

Fig. 2. BOL analysis of the 1994 Sussex formation. The BOL was set at a height of 7.8 m above the centre of the circular imprint. Straight line: least-squares best fit. Pearson coefficient: $R = 0.97$.

and reveal that in all three cases reported by Levengood and Talbott (1999), the node expansion correlates perfectly to the electromagnetic radiation intensity distribution on the ground, as would result from a point source at finite height above the field.

Next, the BOL analysis was performed on a data set obtained by the author 3 days after the appearance of a hand-made formation of 1997 (Nieuwerkerk, The Netherlands), employing identical methods as described in Levengood and Talbott (1999). (In this case wheat stems were mechanically flattened, whereas pulvinus length increase was assumed an effect of gravitropism.) The results of the BOL analysis can be seen in Fig. 3 and Table 1.

Interestingly, the highest value of the Pearson coefficient, that could be obtained by manipulating the presumed height, h , of the BOL, was limited to 0.54 for $h = 17$ m. From Fig. 3, it can be confirmed that there is indeed no obvious linear dependence between the horizontal and vertical coordinates. The data points seem to miss the structured character which appears to be present in the previous cases.

Conclusions

The experimental data published in Levengood and Talbott (1999) suggest that pulvinus length expansion in crop circles is a thermo-mechanic effect, possibly induced by a kind of electromagnetic point source. Data obtained from a simple hand-made formation did not reveal the same characteristics. By no means does the author pretend to present a 'lithmus test' for distinction between a 'genuine' crop formation, whatever it may be, and a hand-flattened area of crop. Much more data would have to be analyzed and thorough statistical studies will be necessary before such a criterion can be defined. However, the position-dependent pulvinus length, and in particular the apparent organised character of the data analysed, is interesting and stimulates further study.

References

Levengood WC, Talbott NP (1999) Dispersion of energies in worldwide crop formations. *Physiol Plant* 105: 615–624
Meaden GT (1991) *Circles from the Sky*. Souvenir Press, London

imidlertid ikke hatt bruk for interne konstruksjonslinjer.

2) Interne geometriske forhold. Professor Gerald S. Hawkins har gjennom analyser av mange piktogrammer oppdaget at de geometriske figurene (sirkler, triangler og kvadrater) gjerne står i helt bestemte matematiske og grafiske forhold til hverandre. En slik «fullkommen-het» sier ikke noe om *hvem* som står bak designen og utførelsen, men utelukker i hvertfall dem som ikke en gang kjenner til disse forholdene. Generelt har ikke bløff-makerne anelse om den geometriske kompleksiteten som ligger i de verkene de tar æren for. Når de blir gjort oppmerk--somme på dette, har de som regel bare en ting å si: Tilfeldigheter! Men hvis sannsyn-ligheten for tilfeldighet er lavere enn 1:1.000.000, hva da?

3) Spire-anomalier. Over 90 % av mange tusen tester viser at frø samlet fra kornsirkler spirer markant langsommere enn kontrollfrø som har blitt samlet rett utenfor kornsirkelen, *dersom* kornsirkelen har kommet tidlig på året. Hvis kornsirkelen kommer senere på året når kornene er mer modne, kan kornsirkelspirene vokse opp til fem ganger hurtigere enn kontroll-spirene. I laboratoriene kjenner man meget presist til hvilke vekstbetingelser som gir hvilken vekst for korn, så disse observasjonene er ikke resultat av «skjønsmessig vurdering» der man ser det man ønsker å se.

4) Effekter på mennesker, dyr og utstyr. Mye kan sies om merkelige psykologiske og fysiologiske effekter på folk og dyr når de er inne i en kornsirkel, men jeg unngår dette emnet da opplevelsene og effektene spriker i alle retninger. For dem som vil studere dette nærmere, anbefales boken «Crop circles: the greatest mystery of modern times» (1999) av Lucy Pringle. Det blir ofte rapportert at elektrisk utstyr slutter å virke eller feilfungerer inne i en kornsirkel. Ikke bare foto-apparater, video-kameraer, ur og mobiltelefoner, men tilogmed skurtreskere!

5) Parapsykologi. Mange rapporter forteller om personer, samt meditasjonsgrupper, som har visualisert et bestemt mønster, og så har et piktogram med dette mønsteret materialisert seg i en åker. Noen enkelt-tilfeller er godt dokumentert og ganske så overbevisende. Flere for-klaringer er mulige: *a)* prekognisjon (et kort glimt inn i fremtiden), *b)* psykokinesi (tankens kraft og innhold projiseres og skaper korn-sirkelen), *c)* tilfeldigheter, og *d)* kornsirkel-makerne plukker tele-patisk opp visualiseringen, og realiserer den. Mange croppies har erfart at uansett

hvem de telepatiske kornsirkelmakerne måtte være, liker de å leke med mennesker.

6) Etervirkninger. Året etter en kornsirkel kan man ofte se en «skygge» av den samme korn-sirkelen på marken, hvilket skyldes at plantene innenfor dette området har redusert vekst. Det samme kan ikke sies om menneskelagde kornsirkler.

Norge. I Norge ble Norsk Kornsirkelgruppe dannet i år 2000, med Eva-Marie Brekke-stø som initiativtaker og frontfigur. De har en flott og informasjonsrik web-base som holdes oppdatert. Her kan man blant annet finne beskrivelser, fotografier og presse-faksimiler av 19 norske kornsirkler siden 1995. Et av høydepunktene her er at det samme piktogrammet dukket opp to år på rad, i 1995 og 1996, på Elton Gård ved Raufoss. Web-basen viser til nye bøker og video-produksjoner, og har linker til de viktigste kornsirkel-webbasene.

**Norsk
Kornsirkelgruppe**

Spekulasjoner...

Det har blitt tilfredsstillende dokumentert at mange kornsirkler og piktogrammer *ikke* er menneske--lagde. Intelligensen og teknologien som står bak piktogrammene må *minst* være på høyde med menneskets. Personer med religiøse disposisjoner liker ikke tanken på utenom-jordiske vesener, og håper at «engler» (ordet betyr eg. «budbringer») fra en guddommelig dimensjon står bak. Personer med godt kjennskap til de mystiske dyrelemlestelsene på det amerikanske kontinentet og det globale «bortført av de Grå»-fenomenet, spekulerer om det virkelig kan være de Grå humanoidene som står bak. I så fall, er kornsirkelene en diskret markeds-førings--kampanje av dem selv? Eller er kornsirkelene en diskret des-informasjons-kampanje for å ta oppmerk-somheten bort fra deres andre prosjekter og prose-dyrer her på Jorden? Eller mangler vi en sentral bit som vil sette hele kornsirkelmysteriet i et annet lys?

Kornsirkelenes budskap synes å peke mot de tre guddommelige dyder: Det vakre, Det gode og Det sanne. Gjennom religiøse symboler har kornsirkelmakerne gjort honnør til denne verdens mange åndelige trossystemer. Man trenger ikke å være religiøs for føle seg «åndelig løftet» i synet og opplevelsen av en kornsirkel. Kornsirkelene er en kommunikasjon og et budskap til *hele* folket, ikke til utvalgte grupper eller til representanter for nasjonale myndigheter. Alt

tyder på at kornsirkel-mysteriet beveger seg mot et klimaks... der kornsirkel-makerne kommer til å identifisere seg. □

Rolf Kenneth Myhre kan kontaktes via epost: rkm777@hotmail.com.

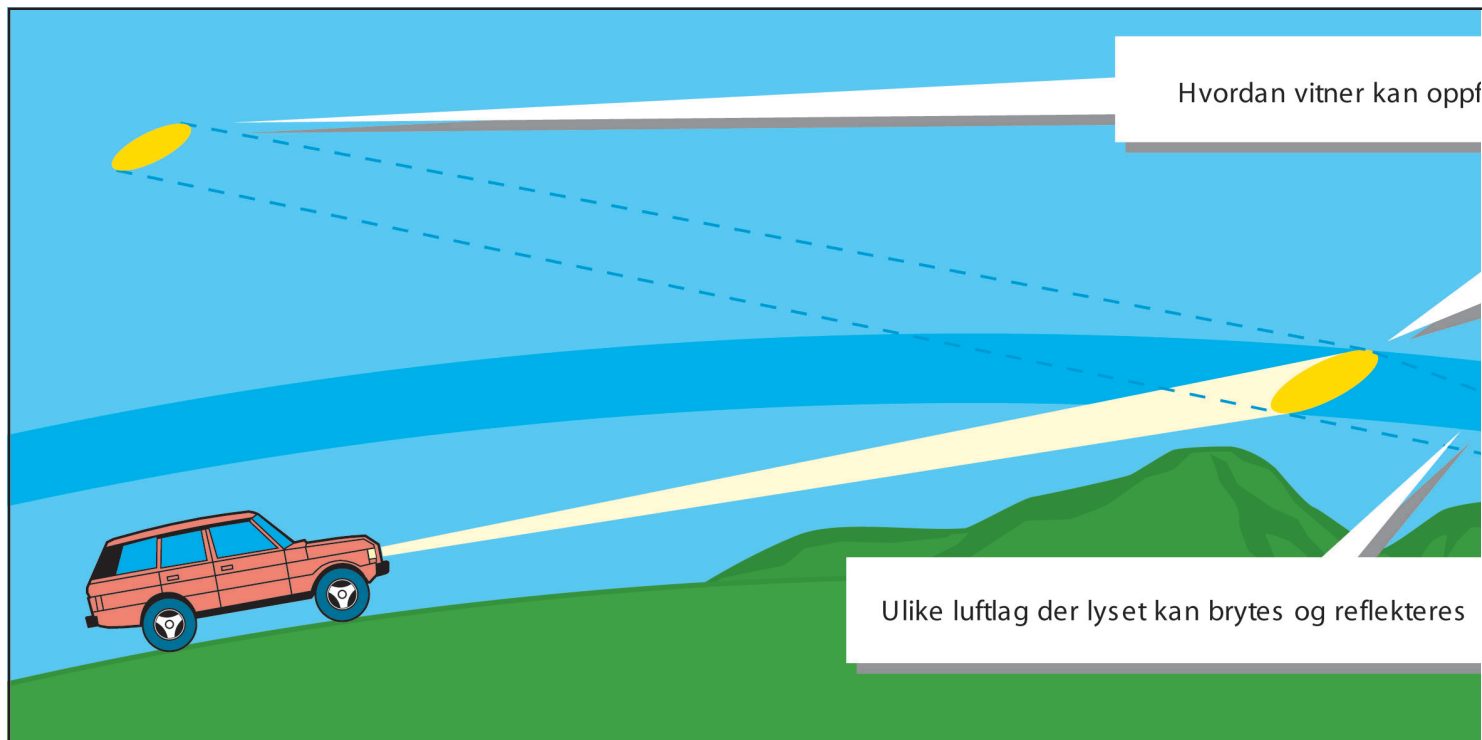
Kilder:

Norsk Kornsirkelgruppe Web-adresse: <http://www.kornsirkler.org/>
Thomas, Andy (2002): *Vital signs: a complete guide to the crop circle mystery and why it is not a hoax*. Frog Ltd, California.
Haselhoff, Eltjo H. (2001): *The deepening complexity of crop circles: scientific research and urban legends..* Frog Ltd, California.

Som denne artikkelen viser, fortsette kornsirkelforskningen fremdeles, selv om svært mange formasjoner utvilsomt er menneskelagde. I dette tidsskrift har vi tidligere vært noe negativ til hele fenomenet og hatt den oppfatning at det knapt kan være noe reelt fenomen. Vi husker alle avsløringen av «Dave and Doug» tidlig på 90-tallet, som gikk offentlig ut og påsto at de alene var ansvarlig for alle kornsirkelene i England inntil da (se omtale i artikkelen). Man antok etter dette at kornsirkelfenomenet ville dø en rask og stille død, noe som ikke var tilfelle. I det siste tiåret har man sett nok en oppblomstring av fenomenet, hvor kornsirkelenes også har antatt stadig mer komplekse former. Vi skal med denne artikkelen ikke ta stilling til hvorvidt det hele er svindel eller ei, bare gi en oversikt over de mest spektakulære formasjoner og observasjoner helt fra 1600-tallet og frem til i år.

- Mentz Kaarbø

Ulike luftlag der lyset kan brytes og reflekteres

Australias Min Min-lys

Min Min-lysene lokker store skarer med turister ut i den australske øde-marken. Det er snakk om merkelige lys som henger over horisonten og som hittil har unngått alle forsøk på forklaring. Men kanskje er en australsk forsker nå på sporet av hemmeligheten.

Av Anders Persson og Clas Svahn

Det er i en artikkel i marsnummeret av det vitenskapelige tidsskriftet *Clinical and experimental optometry* hvor den australske professoren Jack Pettigrew hevder at han nå har løst mysteriet med de mystiske lysene som i årtier har forbløffet folk i et område i West Queensland, Australia. Lysene har i lange tider både skremt og forbløffet folk på stedet. Gamle historier forteller at lysene skulle være de dodes sjeler som av en eller annen grunn har blitt igjen på Jorden.

Selv forklaringer som inkluderer utenomjordisk opphav er presentert. Noen mer jordnære forklaringer er også blitt gitt, som

for eksempel fugler som har spist selvlysene grønnsaker, harer med ildfluer i pelsen, eller sumpgass som har begynt å lyse.

Lysene som generelt går under betegnelsen Min Min-lysene kan bare sees etter mørkets frembrudd og da i horisontthøyde. Det vanligste er at de rapporteres i løpet av den australske vinteren. Lysene kan være i ulike farger idet de sees dansende sakte fram og tilbake og av og til splittes opp - en gåte, rett og slett. Inn til nå, om man skal tro Jack Pettigrew.

Med egne øyne

Bakgrunnen er at Pettigrew ved to ulike anledninger selv har observert de mystiske lysene. Ved det første tilfellet trodde han at lyset kom fra planeten Venus. Men da han så hvordan lyset danset ved horisonten før det ble stående helt stille på himmelen, for deretter raskt å forsvinne i det tomme intet, forstod han at forklaringen måtte være en annen.

Da Pettigrew så lyset for andre gang befant han seg i en bil sammen med kolleger

fra University of Queensland. Det lyset han da fikk se lignet først øynene på et dyr, men snart så alle i bilen hvordan lyset hengte igjen i luften også etter at man hadde blendet ned frontlysene.

Senere viste det seg at en annen bil samtidig hadde befunnet seg et antall kilometer lengre borte og kjørt i retning mot forskerne. Dette viste seg å være en av de ledetråder Pettigrew behøvde for senere å kunne løse mysteriet.

En annen lede-tråd kom etter at han begynte å studere gamle rapporter om fenomenet. Det fremgikk av dem at fenomenet syntes å være knyttet til visse steder med en viss type terreng. Ytterligere en lede-tråd som kom fram var at en viss værtype syntes å høre sammen med observasjonene.

Pettigrew bestemte seg nå for å gjøre et eksperiment og satte opp de forutsetninger som han anså for å være nødvendige. Han trengte blant annet en varm dag etterfulgt av en kald natt. Dette for å gi forutsetning

CLINICAL AND EXPERIMENTAL OPTOMETRY

COMMENTARY

The Min Min light and the *Fata Morgana*
An optical account of a mysterious Australian phenomenon

Clin Exp Optom 2003; 86: 2: 189-198

John D Pettigrew BSc (Med) MSc MBBS
FRCO
Vision Teach and Hearing Research
Centre, University of Queensland

Submitted: 11 September 2002
Revised: 2 December 2002
Accepted for publication: 3 December 2002

Background: Despite intense interest in this mysterious Australian phenomenon, the Min Min light has never been explained in a satisfactory way.
Methods and Results: An optical explanation of the Min Min light phenomenon is offered, based on a number of direct observations of the phenomenon, as well as a field demonstration, in the Channel Country of Western Queensland. This explanation is based on the inverted image or *Fata Morgana*, where light is refracted long distances over the horizon by the refractive index gradient that occurs in the layers of air during a temperature inversion. Both natural and man-made light sources can be involved, with the latter light source making it difficult to recognize the features of the *Fata Morgana* that are obvious in daylight and with its unexpected great distance contributing to the mystery of its origin.
Conclusions: Many of the strange properties of the Min Min light are explainable in terms of the unusual optical conditions of the *Fata Morgana*, if account is also taken of the luminous effects that appear under these highly reduced luminance conditions involving a single isolated light source without reference landmarks.

Key words: Channel Country, *Fata Morgana*, inverted images, Min Min light, temperature inversions

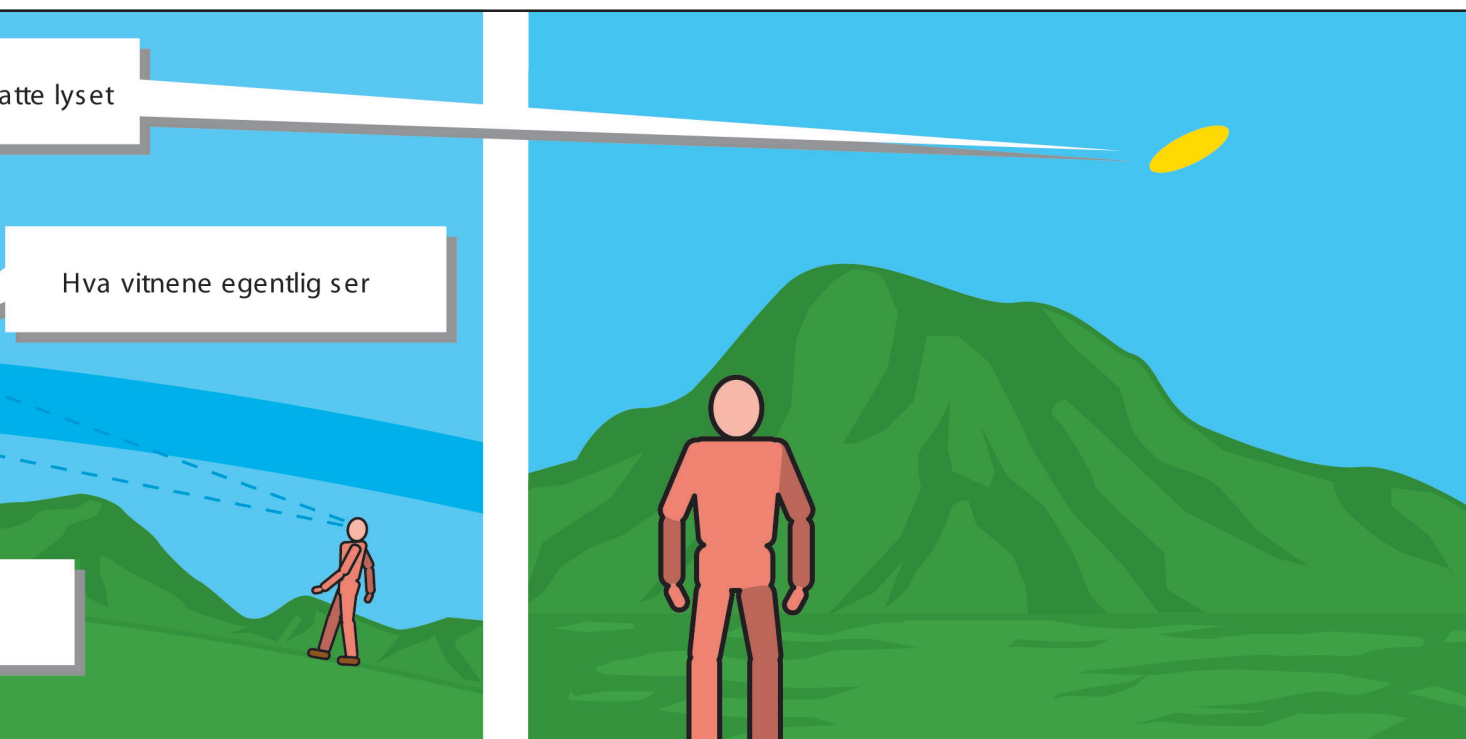
Accounts of the Min Min light are a colorful and memorable part of Australian outback folklore that seem to have existed many attempts at their explanation. In the Channel Country of western Queensland where the majority of sightings of the Min Min have taken place, the towns of Boulia has linked its public image to the phenomenon and thereby tried to improve its attractiveness as a tourist destination. The following notice is found in the town:

"Min Min light, this unusual mystery is a light that at times follows travelers for long distances - it has been approached but never identified."

Maureen Kuscha¹ spent two years researching Min Min before her untimely death and produced the only book devoted to the phenomenon. Although the interested many who had seen the light and spent much time in the Channel Country Kuscha¹ never saw the phenomenon herself and was not able to reach any firm conclusions about it. I was lucky enough to witness the phenomenon on a number of occasions while on field trips around the outback activities of the latter winged like, *Elanus scriptus*, in channel country, namely, the upper reaches of the Diamantina and Georgina rivers in Western Queensland. The present

accounts of Min Min light and my optical explanation of them are based on these experiences and on some investigations and an experiment designed to reproduce the phenomenon under field conditions. I will begin with a brief description of the Min Min light phenomenon, summarizing the key observations of others, with an emphasis on the "historic" features that excite so much emotion in virtually all those who have witnessed it. Next, I will describe my own encounters with the phenomenon, including some field measurements of its distance from the observer, as well as an experiment on the plane that successfully reproduced the major features

Clinical and Experimental Optometry 86:2 March 2003
189

kan ha fått sin forklaring

ger for dannelsen av et inversjonsskikt av kald luft nærmest bakken fulgt av et varmere luftlag over. Når de rette omstendighetene innfant seg begav han seg sammen med noen kolleger ut til et sted hvor seks vitner tidligere hadde observert lysene.

Den australske forskeren hadde en idé om at en såkalt tunneleffekt ville kunne skape fenomenet ved at lyset i det kalde skiktet ble brutt tilbake i grenseskiktet til den varmere luften på samme måte som lys blir værende inne i en fiberoptisk kabel. Hvis luftlagene befant seg over en kolle ville lys som ble rettet mot kollen bøyes over den og kunne sees av en observatør på andre siden på tross av at selve kollen lå i veien og egentlig skulle ha stengt for sikten. Observatøren ville dessuten se hvordan lyset befant seg noe opp i luften.

Pettigrew kjørte nå bilen sin opp foran en kolle mens hans kolleger hadde stilt seg 20 kilometer der fra. Og ganske riktig, et diffust lys åpenbarte seg plutselig i luften i den retningen Pettigrews bil befant seg.

Ekspperimentet var vellykket, illusjonen oppstod og Pettigrew anså seg nå for å ha løst gåten.

Detaljert rapport

I sin detaljerte rapport konstaterer Pettigrew at lysene ofte rapporteres som "diffuse", men at lysstyrken kan variere

sterkt. Iblant kan de kun oppdages med en viss vanskelighet, mens de andre ganger lyser sterkt i ulike farger. Lysene kan dele seg og ser ut til å leve sitt eget liv, noe som

skremmer mange mennesker.

Observasjonene gjøres ofte over et vidstrakt slettelandskap, Channel Country, med milevis sikt; men liknende rapporter finnes fra hele Australia, konstaterer Pettigrew.

John Pettigrews egne undersøkelser viste at lys fra biler kunne bøyes av og sees over en avstand av 300 kilometer! Et faktum som overrasket forskeren.

I rapporten konstaterer Pettigrew at lysene fra en bil ikke kan sees over så store avstander. Lysene svekkes, for til slutt helt å blekne bort. Det vil si i normale tilfeller. "Forklaringen er å finne i Fata Morgana-fenomenet eller en omvendt hildring", skriver Pettigrew.

Mens en vanlig hildring oppstår når lys reflekteres i et varmt luftlag nær bakken, som når man ser den blå himmelen bli reflektert over en varm asfaltvei, så oppstår Fata Morgana-fenomenet når lys reflekteres i et kaldt luftlag nær bakken som leder lysstrålen over horisonten. På denne måten kan en lysstråle ikke bare ledes over lange strekninger, men også bli forsterket.

Eksempel på fata morgana. Fenomenet observert ved soloppgang morgenen etter at Pettigrew hadde demonstrert en Min Min-lys observasjon.

En temperaturinversjon fra natten før sørger for at fjellkjeden Tent Hills er godt synlig (øverst). I løpet av kort tid (ca. 10 minutter) forsvinner fjellformasjonen under lokal horisont (i midten og nederst).

Andre liknende lys

Tidlige observasjoner av Min Min-lyset kan ha sin forklaring i branner, lyssterke planeter og stjerner, skriver Pettigrew, men det er først siden billyskas-terne kom at rapportene er blitt ganske vanlige.

Flere andre liknende fenomener rundt i verden, som for eksempel de kjente Marfa-lysene i Texas, har sannsynligvis sin løsning i samme fysiske prinsipp, antar professor Pettigrew.

At Marfa-lysene kan ha en jordnær forklaring er også ufologen og forfatteren Dennis Stacy enig i. I sin bok *The Marfa Lights – A Viewers Guide* skriver Stacy at lysene er en optisk effekt skapt av biler som med tente lys kjører opp en bakke. Samme effekt som i Australia, altså.

Men å presentere naturvitenskapelige forklaringer på UFO-fenomener blir ikke alltid mottatt med åpne armer. På samme måte som byen Roswell i New Mexico har bygget opp sitt image og en viktig del av sin turistindustri på påstanden om at et utenomjordisk romskip skal ha styrtet i ørkenen utenfor byen, så har byen Boulia med sine 300 innbyggere tatt Min Min-lysene til seg og gjort dem til sitt eneste trekkplaster for turister.

- Jeg har allerede bedt de som arbeider ved Min Min Encounter Center om unnskyldning for min teori, sier Pettigrew til avisen Sydney Morning Herald.

Kelvin Tytherleigh ved senteret er likevel ikke urolig.

- Det er mange som har forklart lysene opp gjennom årene, sier han lunt. Vi innbyr hver eneste vitenskapsmann i hele Australia til å komme hit selv og se. □

Kilde:

UFO-Aktuelt nr. 2 2003

Oversettelse:

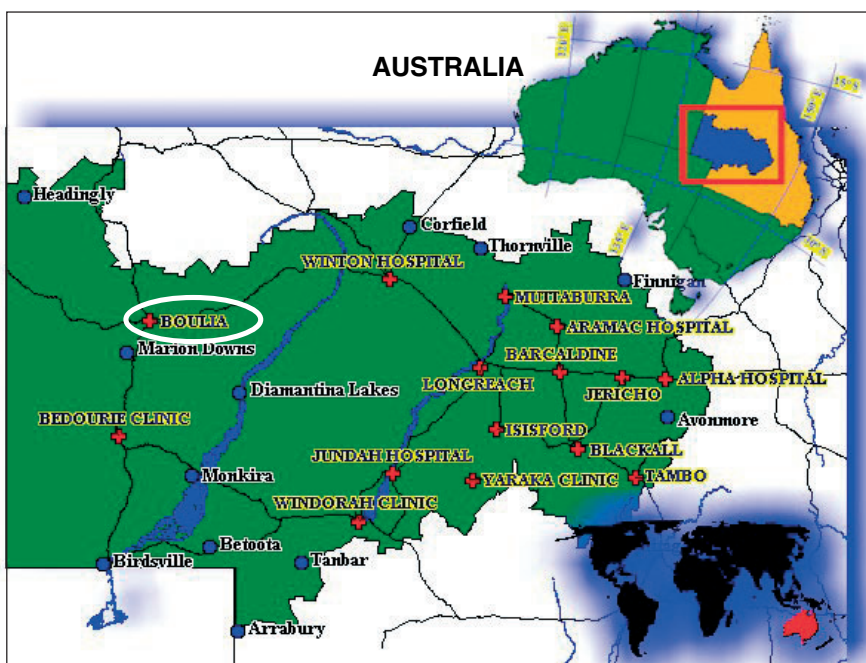
Mentz Kaarbø

ABONNER

PÅ

UFO!

Norges største
spesialtidsskrift om
UFO-fenomenet

Min Min-lysene opptrer nær byen Boulia, i den vestlige delen av Queensland.

Leder for Project Hessdalen, Erling Strand, foretok en reise til dette området av Australia høsten 1995. Sammen med etterforskeren Paul Deveraux (forfatter blant annet av boken *Earthlights*) og TV-produsenten Lloyd Miller, foretok de både visuelle observasjoner av Min Min-fenomenet, i tillegg til instrumentelle målinger ved hjelp av spektrumanalysator og magnetometer. Konklusjonen den gang var ikke definitiv, men dataene kunne tyde på "noe særegent".

- Mentz Kaarbø

Min Min-lysene som mulig dagslysfenomen (over), fotografert under Erling Strands ekspedisjon i 1995.

UFOer og russiske raketter

Av Clas Svahn

Han kaller seg «en forstående skeptiker», James Oberg, romekspert, tidligere NASA-ansatt og ekspert på russisk romfart. UFO-interessen har han hatt siden ungdommen, sammen med viljen til å søke svarene bakom mytene. James, eller Jim som han kaller seg, er en kraftig mann med røtter i svenske Bohuslän. Hjertet og hjernen er fylt med romfart og det er ikke rart at NASA bad ham om å skrive en bok for å avlive mytene omkring månelandingen.

BLANT MÅNEBILDER: James Oberg leter blant astronautenes fotos på Lunar and Planetary Institute in Houston.

Foto: Clas Svahn

James Oberg har vært interessert i verdensrommet og UFOer siden 50-tallet. Da bodde han med sin familie nær New York City og besøkte ofte Hayden-pla-netariet. Unge Jim leste science fiction og datidens UFO-bøker som skeptikeren Donald Mentzels *Flying Saucers* og George Adamskis kontaktbøker.

– Selv om jeg ikke kan huske når jeg først ble interessert så var rommet noe som hele tiden var omkring meg. Min morfar gav meg et eksemplar av Jules Vernes *Fra Jorden til Månen*, jeg tror det var i 1954, og den boken ble en av de første jeg leste. Jeg visste hvem Tsiolkovskij var allerede før Sputnik. Min familie snakket om det og avisene skrev artikler.

Da James Oberg var 12 år ble verdens første satellitt skutt opp. Den 4. oktober 1957 sirklet Sputnik 1 plutselig rundt Jorden. Dagen etter skrev avisene over hele verden om hendelsen, som var en sensasjon. Lille Jim gikk ned til butikken på hjørnet og stilte seg utenfor døren slik at han kunne prate med alle som gikk ut om det som hadde hendt.

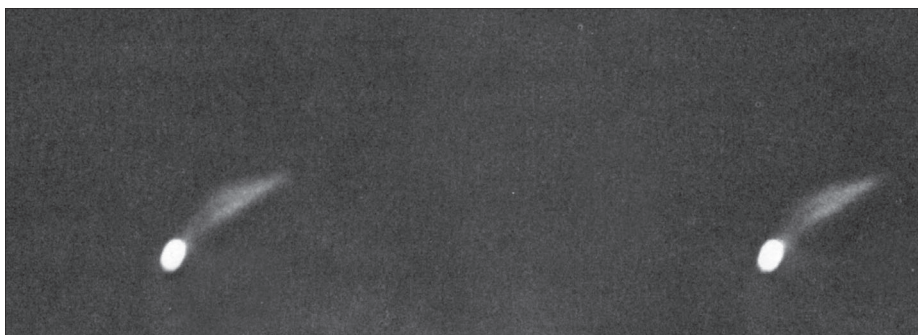
– Ikke så lenge etterpå fikk jeg se et sterkt lys på himmelen ved solnedgang, et klassisk UFO, sier han. Men jeg gjorde noe svært uvanlig. Da jeg så lyset tok jeg frem et kompass og tok ut azimuthen [antall grader øst-over fra nord, red. anm.] før jeg gikk til telefonen og ringte opp en venn i en by nær ved og bad henne om å gå ut å kikke for å se om hun kunne se objektet. Og jeg ba henne om å ta med kompass. Det gjorde hun og sammen kunne vi ved hjelp av et kart regne ut at objektet måtte befinne seg over Hudson-elven, ca. 22 kilometer fra oss og i 18 000 meters høyde. Omtrent en time etter solnedgang forsvant det.

– Det vi så stemmer godt med en ballong i stor høyde, spesielt høyden som vi fant gjennom vanlig triangulering. Og jeg har anvendt samme metoder også i voksen alder for å undersøke noen svært merkelige saker som jeg har sett. Jeg pleier å si til mine barn at se gjerne etter merkelige ting på himmelen, men forsøk alltid å finne ut av hva det er dere ser.

Deler av samme kultur

UFOer og romforskning var to interesser som gikk hånd i hånd. I begynnelsen skilte James Oberg knapt mellom dem; de to var deler av samme kultur. Ettersom han ble mer og mer interessert i verdensrommet ble han

også interessert i matematikk og ingeniør-kunsten bak romprosjektene. I 1966 gikk han ut av Ohio Wesleyan University med beste karakterer i matematikk og russisk.

McDivitts bilde: Fra Gemini 4 i juni 1965.

– UFO-interessen kom litt på etterskudd i takt med at jeg ikke kunne finne noen håndfaste bevis bak beretningene. Men jeg fortsatte å lese om UFOer og på college oppdaget jeg en del ytterkantsbøker om rommet så som Velikovskys *Worlds in collision*, og så da hvilket gap som eksisterte mellom det jeg hadde lært meg og det som stod i disse bøkene. Jeg ble kanskje ikke mer skeptisk, men ettersom min bakgrunnskunnskap hadde økt, kunne jeg sammenligne det mennesker fortalte eller skrev om med hva jeg selv kunne komme frem til i mine studier.

– Det varte til 1975, da jeg hadde kommet til NASA, før jeg gjorde mine første, egne UFO-undersøkelser. Året før var jeg i luftforsvaret der jeg underviste i datasikkerhet og hvordan man håndterte virusproblemer. Da leste jeg bøker av Phil Klass og Robert Shaeffer og i 1974 begynte vi også å omgås privat. Det viste seg at Shaeffer og jeg hadde studert ved samme universitet, akkurat som Jacques Vallée, hvilket burde gi konspirasjonsteoretikerne noe å tenke på. Da jeg flyttet til Houston i 1975 ba Phil meg om å kikke litt nærmere på noen av de klassiske sakene i Condonrapporten, noe som jeg ikke var spesielt begeistret for fordi jeg anså rapporten for å være svært nøyaktig og at de som hadde skrevet den måtte ha hatt tilgang på all den informasjon de ville. Jeg trodde rett og slett at det ikke fantes noe nytt å tilføye. Men jeg ble sjokkert da jeg begynte å studere rapportene. Materialet var svært tynt og det var en rekke feiloppfatninger når det gjaldt romfart.

Andre regler i rommet

For James Oberg er det viktig å poengtere at vi ikke alltid kan anvende vår sunne fornuft når det gjelder å bedømme hva som skjer i rommet. I bane rundt Jorden er det ikke bare mangel på tyngdekraft som lager problemer. "Det som sitter i ryggmargen på

en flyger har ingen verdi i rommet," sier han.

Med den bakgrunnen ble Condonrapporten en øyeåpner for James Oberg. Når ufologer understreker at omtrent 30 prosent

av alle saker som omhandles i rapporten ikke kan forklares av forskerne, er det noe helt annet som får Oberg til å heve øyenbrynene: Rapportene om UFO-fenomener i rommet.

– Dr. Franklin Roach som undersøkte Mc-

Foto: NASA

Divitts observasjoner fra Gemini 4 i juni 1965 for Condon, forstod for eksempel ikke hvordan radarsporing fungerte, samt en del annet. Det så jeg da jeg gikk gjennom utskriftene av astronautenes samtaler.

Av de to observasjonene som Jim McDivitt gjorde er det den fra den 4. juni som er blitt viet mest oppmerksomhet. McDivitt fikk da øye på et sylindrisk objekt med noe som lignet en antenne som lyste hvitt mot det mørke rommet. Objektet ble filmet og fotografert av McDivitt som var urolig for at det skulle komme så nært at de ble tvunget til å foreta en unnamanøver. Da Solen til slutt lyste opp ruten på Geminikapselen, tapte astronautene objektet av syne og kunne på tross av flere forsøk på å manøvrere kapselen i en bedre posisjon, ikke se det igjen. Etter landingen ble filmen sendt fra hangarskipet til NASA der det ble analysert. Fire dager senere ble tre bilder offentliggjort. Men McDivitt nektet for at de var av det objektet han hadde filmet. Senere fikk han likevel muligheten til selv å inspisere originalfilmen og kunne da konstatere at det tross alt var det samme objektet, men at den kraftige forstørrelsen hadde gjort det uklart. Heller ikke Oberg kunne finne spor etter manipulasjon:

– Jeg kontaktet Richard Underwood, daværende sjef for NASAs fotoavdeling, og sammen plukket vi fram McDivitts original og jeg kunne konstatere at ingen del var klippet bort; filmen var intakt.

Hva var det da McDivitt hadde fotografert? Condonrapporten gir ingen forklaring, og kategoriserer saken som uløst. Dr. Condon selv kalte Gemini 4-observasjonen for "en utfordring for etterforskeren." McDivitt på sin side mente at det trolig dreide seg om en annen satellitt, noe som James Oberg stiller seg tvilende til.

– Etter hans beskrivelse av hvordan objektet beveget seg, kom jeg fram til at det

ikke kunne ha vært det. Det vanskelige her er at objekter som beveger seg relativt til hverandre i rommet gjør det på en helt annen måte enn på Jorden. Man må være seg dette bevisst for å forstå McDivitts observasjon.

I en undersøkelse offentliggjort i 1979 kom Oberg frem til at McDivitt sannsynligvis hadde sett og filmet sin egen booster, en del av bæreraketten.

I dag finnes det mange filmer fra russiske og amerikanske romferder der ulike objekter synes å bevege seg på film. For James Oberg er de utfordring.

– Det finnes et berømt tilfelle under Apollo 11s månelanding når kameraene installeres for å filme ut gjennom vinduet på månelandingsfartøyet, det var dagen før landingen. Kameraene slås på i 30 sekunder for at filmen skal ta slutt. I løpet av denne sekvensen kan man se en mengde reflekser i ruten. Da landingen senere fant sted, slukket man alle lysene inne i kabinen for å unngå refleksene. Men den filmen som ble tatt dagen før kom siden til å bli publisert i japanske og russiske tidsskrifter og senere også i USA, der det ble påstått at refleksene var utenomjordiske romskip som overvåket landingen. Men ser man på filmen syns det at lysene bare er reflekser og intet annet, da de beveger seg i takt med at kameraene beveger seg.

Vanskelig å forstå rommysterier

– Hva jeg innså var at mange av disse "mysteriene" hadde en forklaring, men at den versjonen folk kunne lese var langt fra sannheten. Når hendelsene ble diskutert var det ingen som viet seg til detaljene, ofte ble viktige detaljer utelatt. For meg var det en øyeåpner å se hvor feilaktig disse historiene hadde var gjengitt til allmennheten.

– *Hvorfor tror du at det blir slik?*

– Jeg tror ikke folk har tid til å få det korrekt. For å kunne forstå og oppleve hva som egentlig skjer under en romferd er det ikke tilstrekkelig med å lese en artikkel i en avis. Man kan bare forstå det ved å studere emnet, prøve selv i simulator. Da jeg arbeidet ved bakkekontrollen i Houston var vi 30 personer og hvert team hadde sin spesialitet som de kunne bedre enn astronautene selv. Astronautene på den andre siden kunne alle de 30 spesialitetene. Vi visste hva astronautene kunne gjøre og hva som kunne gå galt innenfor vår spesialitet. Vi visste hva de kunne se og hva de kunne ta feil på.

James Obergs første jobb i NASA var å forberede programvaren for romfergen og han kom senere til å sitte ved bakkekontrollen ved jomfruturen 12. april 1981. Siden kom han til å arbeide i den gruppen som var ansvarlig for dokkingsoperasjoner og ma-

Rommet er hans liv: James Oberg er ekspert på russisk romfart

Foto: Clas Svahn

nøvrer nær andre satellitter, noe som ble hans arbeidsoppgave de neste 15 årene.

Til sammen tilbringer James Oberg og jeg noen timer på Lunar and Planetary Institute i Houston, stedet der alle bildene fra de bemannede ferdene oppbevares. Hyllene bugner av mapper med fotografier fra alle de historiske ferdene rundt Jorden og landingene på Månen. Når jeg undrer på hvordan han går til verks når han undersøker bilder av påståtte UFO-fenomener i rommet, svarer Oberg at man må sette bildene inn i en sammenheng, det gjelder å se på bildene også før og etter på samme rull.

– Da kan man se om bildene er blitt manipulert, hvilket noen er blitt, av tidsskrifter eller TV-produsenter. Alt for å imponere leseren eller seeren. Men som oftest er det rett og slett snakk om feiltolkning. Noe dukker opp som ser merkelig ut. Noe av det mest slående er det som er blitt publisert om romfergeturen STS-75 våren 1996 med "Columbia" da en lang kabel røk og noen store sirkulære objekter syntes å passere bak kabelen med en hastighet på 150 kilometer i timen. På filmen ser det virkelig svært merkelig og tydelig ut.

Benyttet utenfor sitt bruksområde

– Når folk ser filmen blir de overbevist om at noe uvanlig skjer. I virkeligheten viste det seg at det var en kombinasjon av lysforhold og hvordan kameraet fungerte – det var ikke beregnet på å filme objekter som fløy forbi i rommet, men derimot på astronauter i ar-

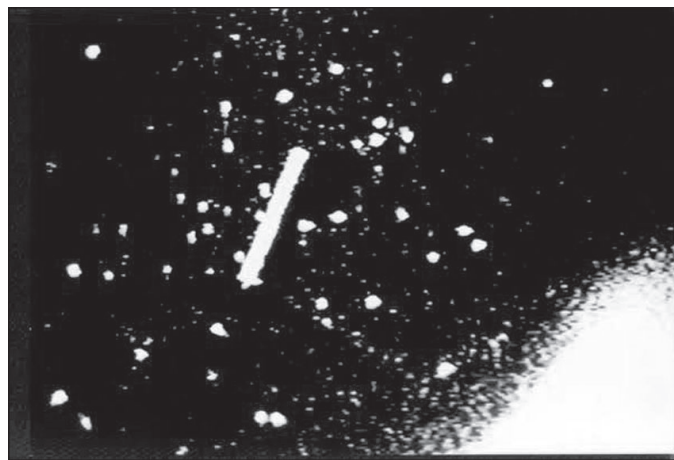
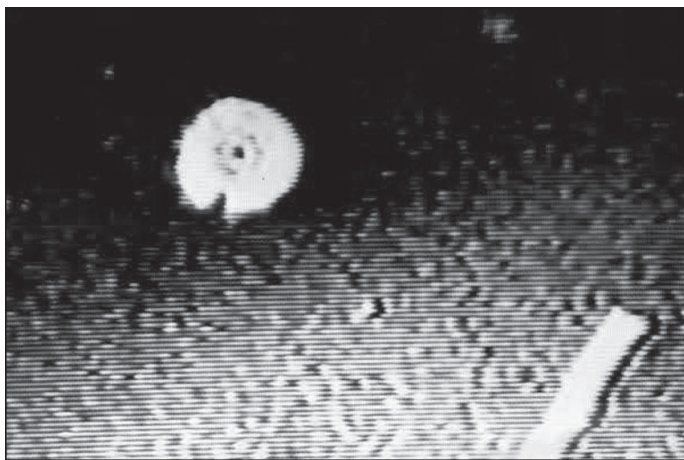
beid. Det ble rett og slett brukt utenfor sine tekniske begrensninger.

– Jeg kikket på filmen etter at vaieren hadde røket, en 20 kilometer lang kabel hengende fra satellitten, og der svedde satellitten i flere uker.

Oberg forklarer at det aktuelle kameraet hadde en innebygd bildeforsterker, noe som gjorde at også små lysflekker ble forsterket til å bli store. "Man ser det tydelig på stjernene som er blitt forvrengt til å bli flere pixler store." Men kameraet hadde også et innebygd sikkerhetssystem slik at det ikke skulle bli brent ut hvis lysstyrken ble for sterk. I så fall blendet den ned styrken på slike objekter. Dette medførte at svært sterke lys ble spredt ut og ble større enn de var i virkeligheten, mens sentrum fikk lavere lysstyrke og ble mørkegrå.

Det man kunne se på TV-bildene var en vaier som så mye bredere ut enn den var i virkeligheten, men som takket være sin lysstyrke hadde fått sitt sentrum nedtonet til grått. Hvis et eller annet senere passerer foran vaieren – og det kan dreie seg om små isflak eller annet som ligger utenfor fokus – så tilfører ikke deres lysstyrke noe til bildet fordi det allerede er mettet med lys, påpeker Oberg. Når objektene passerer vaierens grå kjerne forsvinner de, de slukner i det tomme intet ettersom kameraet ikke er i stand til å gjøre vaieren lysere. Bildet var allerede for lyst og nedblendt.

– Ganske tidlig under romfergeprogrammet oppdaget NASA at kameraene faktisk

Noen av de mange "mystiske" objektene filmet fra STS-75.

kunne se ganske lyssvake objekter som stjerner, skyer i jordatmosfæren og tordenvær. Takket være at man rettet kameraene ned mot Jorden nattetid kunne man ta med hjem tusenvis av timer med film.

Direktesending fra rommet

Det var når kameraene var rettet bakover mot Jorden og romfergen gikk fra jordskyggen inn i sollyset at det kunne dukke opp merkelige objekter på filmen. En romferge omgis av en mengde med partikler, det finnes hundretalls kilder de kan komme fra, og de lyser plutselig opp når romfartøyet forlater mørket. Det ser veldig spektakulært ut. En del objekter dukker opp fra romfergens egen skygge og belyses av Solen, som ut av tomme intet. På den måten begynte plutselig en mengde ukjente objekter å bli registrert.

Oberg forklarer at det begynte med STS-48 når de første TV-relésatellittene ble aktivert. NASA hadde sendt opp en av dem i 1984, men det var først i 1990 at det var mange nok satellitter til å kunne sende ned bilder fra stort sett hele verden. Så i 1991 da STS-48 ble skutt opp var det første gang som noen fra allmennheten begynte å se disse "UFO-fenomenene."

Det påstås at man har fotografert UFO i rommet på nærmere 20 ferder med romfergen. Objekter som i de aller fleste tilfeller har sin forklaring i ispartikler, skrap og kameraenes måte å arbeide på.

– De mest spektakulære filmene kommer fra romfergeturene STS-48, STS-80 og STS-63. Man må ha det klart for seg at ting i rommet ikke oppfører seg som objekter på Jorden. Det er rett og slett vanskelig å forstå for alle. Det var først da vi kom ut i rommet at vi begynte å lære oss om disse fenomenene. Som da John Glenn så sine ildfluer og ingen forstod hva det var. Først senere ble det klart at det dreide seg om ispartikler fra kapselens kjølesystem som benyttet vann for å kjøle elektronikken. Den skapte også små

snøfnugg. Glenn kunne ikke forstå hvorfor de beveget seg vekk fra kapselen, bort fra ham. Men det kom av at de hadde falt ned i en lavere og dermed hurtigere bane. De var bare et titalls meter fra kapselen da han så dem. Det som hendte og den fysikken som fikk det til å skje, var noe helt nytt for alle de impliserte.

Jeg spør om hvordan astronautene har reagert på alle disse spekulasjonene om at de skulle ha sett UFO-fenomener i rommet.

– Da jeg snakket med besetningen på STS-75 og STS-48, som jeg hadde arbeidet med og som var mine venner, dro de mest på smilebåndet til å begynne med. Siden ble de frustrerte over at folk ikke forstod at det dreide seg om vanlige, naturlige fenomener og over å ikke bli sitert korrekt når de forsøker å forklare hva som egentlig har hendt. En del blir ARGÅ irriterte over hvordan de utnyttes av tidsskrifter som ikke vil at folk skal få vite sannheten om hva som egentlig hendte. De som skriver vet at gjennom å holde tilbake visse fakta kan de få allmennheten til å feiloppfatte bildene på en måte som gjør dem kommersielt gangbare. Eller får dem til å se på akkurat deres TV-show, kjøpe deres videoer, bøker eller tidsskrift.

– Det finnes de som virkelig tror at det dreier seg om anomalier, noe nytt og ukjent, men årsaken til deres tro er manglende kunnskap. Hva jeg har sett i løpet av min forskning er at mengden teknisk viten som kreves for å kunne finne forklaringen til visse spesielle saker ofte er overraskende høy. Du kan kun forklare noen av de mest kjente sakene ved å satse uhørt mye på etterforskning og ha en nesten utrolig mengde flaks.

– Det holder å se på hvor mange UFO-rapporter som verdens rakettoppskytninger har avstedkommet. Å finne forklaringen handler i mange tilfeller om å ha flaks. Men det handler ikke om tilfeldigheter. Du kan få mer flaks hvis du forsøker mange nok ganger.

Observatørens rolle

James Oberg er vel bevisst på at den usikre faktoren i alt som har med UFO-observasjoner å gjøre er observatøren.

– De fleste mennesker rapporterer observasjoner korrekt. De beskriver mange detaljer. De tolker gjerne det de har sett. Deres tolkninger "redigerer", vinkler og utelukker en viss del av informasjonen i rapporten. Alt dette gjør etterforskerens rolle ekstremt viktig. For han må kunne sile fram basisinformasjonen, som antakeligvis finnes i vitnets hukommelse, men som vitnet selv ikke forteller om. Å unngå tolkninger er den eneste måten som kan gi noen av sakene sin løsning. Når en sak ikke har fått sin løsning må man kanskje fundere på om ikke vitnet har gjort en feil. Men det lar seg ikke alltid gjøre. Man tvinges til å stå der med et mysterium.

– Hvordan hadde det seg at du begynte å interessere deg for at visse UFO-observasjoner kunne ha sin forklaring i rakettoppskytninger?

– Jeg hadde interessert meg for mysteriene bak det russiske romprogrammet allerede før det fantes et russisk romprogram. Jeg samlet på utklipp om Sputnik og andre tidlige romferder og da jeg gikk på high school, jeg var vel omtrent 14 år gammel, innså jeg at de som skrev artiklene bare hadde overflatisk viten om det de skrev om. De bare skrev det som noen fortalte dem. Ingen syntes å innse de tekniske problemene eller i blant de tekniske umulighetene og selvmotsigelsene i det de skrev. Alt dette gjorde meg svært skuffet og jeg følte plutselig det ansvaret som det innebærer for en 14-15 åring å ikke tro på alt jeg leste uten å forsøke å bedømme det. Det var en svært trist dag. Du kan ikke tro på alt. Samtidig forstod jeg at ettersom det virkelig fantes et romprogram måtte det følge visse fysiske lover og gjennom å ha kjennskap til dem kunne man kontrollere visse påstander. Fysikkens lover gav meg mulighet til å under-

søke en del av disse mysteriene, deres på-
støtte raketter, uhell og planer for fremti-
den.

– Jeg gikk ut fra college i 1969, men før
dette hadde jeg skrevet til flere personer i
regjeringen som hadde arbeidet med rom-
fart. Jeg husker særlig Charles Sheldon som
var analytiker ved Library of Congress og
som utførte analyser av det russiske rom-
programmet, og en journalist som het Al-
bert Perry som skrev om det tidlige russiske
romprogrammet.

Disse to inspirerte
meg til å grave dype-
re. Spesielt Sheldon,
som hadde tilgang til
sensitivt materiale,
visste at det man
kunne lese i avisene
ikke var hele sannhe-
ten. Hans oppmun-
tring til å lete i åpne
kilder hjalp oss med
å komme på rett
spor. Så på 70-tallet
skrev jeg rapporter
om det russiske må-
neprogrammet –
som var mørklagt –
i tillegg til en del om
hemmelige russiske
utskytningsanlegg,
som for eksempel ra-
kettbasen Plesetsk.

Petrozavodsk ble starten

I 1977 inntraff en
berømt hendelse som også fikk den russiske
regjeringen til å starte en 13 år lang under-
søkelse av UFO-rapporter. Det hele utspil-
te seg over byen Petrozavodsk, ikke langt fra
grensen til Finland. En rekke øyenvitner
rapporterte om et merkelig fenomen på him-
melen. Observasjonen havnet i aviser over
hele verden.

– Jeg tror det var første gangen som jeg
så en sammenheng mellom en rakettopp-
skytning fra Plesetsk og rapporter om UFO.
Jeg så det fordi jeg fikk data fra de som spo-
ret satellitten. Derfor visste vi at tiden for
oppskytningen og retningen var den sam-
me som rapporten om UFOet. Det var
morsomt fordi jeg syntes at jeg hadde greid
å løse en større UFO-sak. Men det jeg ikke
innså var at dette var som å begynne å dra i
en trøye for til slutt å ha revet opp hele trø-
yen. Jeg begynte å se på andre UFO-saker og
sjekke dem opp mot oppskytninger av ra-
ketter – og de viste seg å være raketter. I
løpet av de kommende årene kunne vi vise
at noen av de mest kjente UFO-sakene fra
60-tallet falt sammen med andre typer av

russiske tekniske eksperimenter, militær
virksomhet og romvirksomhet.

– *Hvordan ble disse resultatene mottatt?*

– De fleste var svært glade for å få vite
det. Også blant UFO-gruppene syntes man
at det var bra; "én feiltolkning mindre." Det
jeg begynte å se var at folks rapporter om
disse observasjonene ofte ble forvansket når
de havnet i tidsskriftene. Så informasjonen
som senere havnet i UFO-arkivene var alle-
rede da alvorlig forandret i forhold til den

**Omtent slik kan fenomenet over Petrozavodsk ha artet seg. Bildet viser en rakett-
oppskytning.**

opprinnelige hendelsen. Jeg forsøkte å sam-
le inn øyenvitneberetninger og så i mange
tilfeller hvordan man beskrev bevegelser som
ikke var mulige, påvirkning av objekter på
bakken som måtte ha vært rent sammen-
treff. Her hadde vi noe som lignet en test av
den menneskelige bevissthetsevnen og hvor-
dan vi reagerer på et ukjent stimulus.

– Det var svært nedslående hvordan ty-
piske UFO-rapporter kunne ha sitt opphav
i iakttakelser av raketter. Dette var i 1986.
Folk så ting som ble behandlet i en intern
prosess der stimuliet skaper opplevelser, ska-
per minner hvoretter en rapport avgis fra
personen. Som ingeniør vil jeg snu på kje-
den og gå ut fra opplevelsene, skrelle bort
de indre modifikasjonene og skape et godt
bilde av det opprinnelige stimulus. Og det
er hva ufologi handler om. Vi redigerer bort
de detaljer som vi mennesker selv har lagt
til. En god etterforsker kan også finne de-
taljer som aldri er rapportert, detaljer som
observatørene har redigert bort. Men dette
går bare an hvis etterforskeren kommer raskt
til stedet. Det må gjøres innen få dager, helst

timer. Ellers kan noen av disse viktige lede-
trådene være tapt for alltid.

Oberg påpeker at man må finne obser-
vatørens "rå opplevelse", ikke tolkningen av
dem. Da han diskuterte dette med kolleger
som undersøkte flyhavari forstod han at de
arbeidet på samme måte.

Flygere dårlige vitner

– De dårligste vitnene var flygerne, sier
Oberg. Vi vil gjerne tro at ettersom flygeren
kan teknikken og
hvordan hans fly
fungerer så må han
også være den beste
observatøren. Men
det er 180 grader
feil. En flyger kom-
mer til å se, oppleve
og tolke det han ser
ut fra en hypotese
om hva det er han
ser. Om hypotesen,
altså hans forutinn-
tatte mening er kor-
rekt er det bra. Er
den feil kommer det
han ser til å filtreres
og formes til å passe
inn i et mønster som
passer til det han tror
han ser. Det hele
skjer ubevisst. I
mange tilfeller bur-
de de som undersø-
ker flyulykker heller
ha en bestemor som
vitne enn en flyger.

En som ikke forstår hva det er hun ser. Alt
hun kan gjøre er uten tolkninger å fortelle
det hun husker av hendelsen. Og det er som
oftest tilstrekkelig. Allen Hynek forstod dette
og betegnet flygere som de dårligste obser-
vatørene når det gjelder UFO.

James Oberg gir som et eksempel, når
en flyger får øye på en lyssterk meteor. I ste-
det for å iakttas og forsøke å vurdere avstan-
den gjør han en unnamanøver fordi det er
den sikreste måten å beskytte flyet sitt. Det
finnes ikke tid til ettertanke.

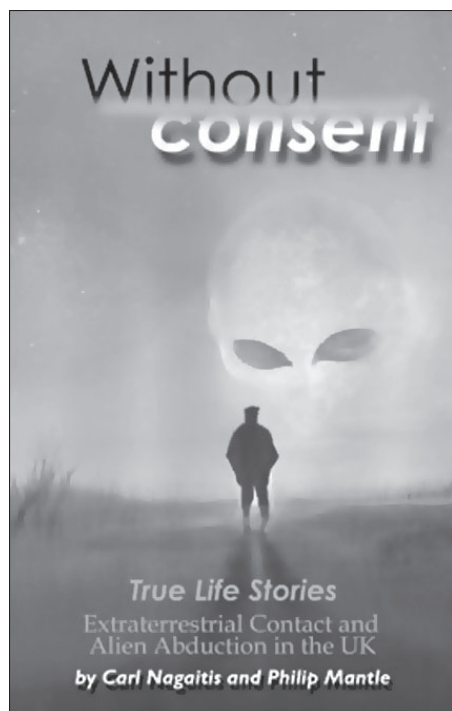
– Det finnes mange eksempler på hvor-
dan flygere har beskrevet rakettoppskytnin-
ger eller satellitter som brenner opp, som
om de egentlig hadde vært mye nærmere
flyet. Og det er ikke noe vi skal laste flyge-
ren for. Egentlig er det slik vi vil at en flyger
skal reagere. Man må ha i bakhodet at en
flyger ikke er betalt for å være en god UFO-
observatør, men derimot en god flyger. ►

«Måneduer»

– Under Apollo-programmet i 1970 ble det
gjort en studie etter at filmkameraer hadde

BOKANMELDELSER

Ved Mentz Kaarbo

«Ombordtatte forteller selv»

Without Consent

Carl Nagaitis & Philip Mantle

Beyond Publications

Å få besøk på soverommet om natten tilhører livets små overraskelser. Spesielt når de besøkende har kalde hoder og store mørke øyne.

De siste 20 år har antallet personer som påstår å ha hatt slike besøk formelig eksplodert. Selvsagt er det verst i USA, men også andre land er rammet av disse utenomjordingene. Eller «aliens» som det heter i nytale.

Et land der rapportene om soveromsbesøkende er blitt stadig vanligere er England der UFO-etterforskerne Carl Nagaitis og Philip Mantle har smalt et antall beretninger. Her møter vi en rekke mennesker som alle beskriver hvordan de mot sin vilje er blitt utsatt for noe som de selv oppfatter som utenomjordiske kontakter. Noen påstår også å ha blitt tatt om bord, altså kidnappet til fremmede romskip.

Forfatterne er kloke nok til ikke å ta stilling til hva som er årsaken til opplevelsene, de bare konstaterer at de virkelig har funnet sted. Men hender de på et virkelig fysisk plan eller kun i personenes indre?

I tilfelle må det anses som urovekkende at titusentalls (mange vil si hundretusentalls) mennesker over store deler av verden tror at de er blitt utsatt for utenomjordiske besøkende.

Flere av bokens beretninger er skremmende. Slik beskriver «Lynda» hvordan hun opplevde møtet: «Siden følte jeg at jeg ble utsatt for en undersøkelse. Det var som om jeg ble lagt på et bord i et merkelig rom. Jeg husker tydelig hvordan de satte noe på beina mine, det var som om de la isbiter på

kroppen. Hver gang jeg vred på hodet for å se hva de holdt på med, lyste noen med et sterkt lys i øynene på meg.»

Like skremmende i mine øyne er hvordan mange av disse historiene tas frem fra observatørens bevissthet. Eller retttere sagt underbevissthet. Den vanligste metoden er hypnose, et ubrukelig instrument som har vist seg like gjerne å kunne tilføre og skape historier som å hente dem frem. Over en periode på flere år innførte kloke UFO-etterforskere i England et totalforbud mot å anvende hypnose for sine etterforskere. I Sverige har metoden blitt aldri blitt benyttet av seriøse ufologer.

Likevel har to leger forsøkt seg på hypnose. Første gang var i 1959 da Stig Rydberg og Hans Gustavsson ble satt under hypnose av Helsingborglegen Lars-Erik Essén. De unge mennene påstod å ha sett en landet flygende tallerken i Domsten utenfor Helsingborg og en av dem hevdet dessuten at han hadde slåss med farkostens besetning. Men hypnosen var mislykket siden de to lyktes med å lure Essén og simulere hypnosen, noe som Essén aldri merket. Selv kunne jeg mange år senere sammen med Anders Liljegren fra Arkivet for UFO-forskning bevise at hele hendelsen var en bløff.

Andre gangen hypnose er blitt anvendt på en svensk UFO-observatør var i 1974 da den kjente psykologen Thure Arvidsson satte en mann fra Vallentuna under hypnose.

registrert hvordan ting fløy forbi utenfor kapselen. Spørsmålet var om det var deler fra selve romskipet som løsnet. Holder Apollo-romfartøyet på å falle fra hverandre? Disse «gjenstandene» var så vanlige at bakkekontrollen begynte å kalle dem «Moon pigeons» (måneduer). Det viste seg at det dreide seg om is eller deler av isoleringen som løsnet fra kapselens vegger. Andre biter kom fra deler av metall som løsnet når de eksploderte boltene som separerte romfartøyet ulike deler eksploderte. Slike ting måtte rapporteres av astronautene.

James Oberg sier at hvis astronautene ikke rapporterer uvanlige hendelser risikerer de sine egne liv ved å holde munn. Noen munnkurv har de ikke.

En som har hjulpet til med å spre histo-

rier om UFO-observasjoner i rommet er Maurice Chatelaine. James Oberg begynte å interessere seg for ham i 1980 da Chatelaines bok *Our ancestors came from outer space* kom ut. Chatelaine påstod å ha vært dypt involvert i Apolloprogrammet og at han hadde sikre kilder som forsynte ham med hemmelig og neddysset informasjon.

– Chatelaine var en fransk ingeniør som kom til Los Angeles på 50-tallet der han fikk jobb på North American Aviation som senere ble til Rockwell der han begynte i 1964. Det var Rockwell som bygget Apollo-romfartøyet kommandomodul. Chatelaine arbeidet med kommandomodulens kommunikasjonssystem. I 1966 fikk han sparken siden han hadde spandert mer tid på å forsøke å ansette en kokk til sin planlagte fran-

ske restaurant enn å snakke om Apolloprosjektet på en reise i Europa, noe som var hans oppgave. Dette fortalte en forhenværende kollega av ham til meg i 1980. Så han forlot romprogrammet lenge før Apolloprogrammet startet og han arbeidet aldri for NASA slik han har påstått.

– De historiene han fortalte kom ikke fra kilder innen romprogrammet, derimot fra sladreavisen National Enquirer. På tross av dette påstår han at han var i kontrollrommet i Houston og hørte hvordan astronautene diskuterte sine observasjoner i rommet. Han påstod også at Apollo 13 hadde en atombombe med seg om bord.

Oberg mener at det er en fare ved slike historier. Hvis allmennheten skal kunne dra de rette konklusjoner og kunne fungere i

Mannen fortalte da en svært skremmende og emosjonell historie om hvordan han ble angrepet av fire vesener som undersøkte ham med et slags instrument.

Men hypnose er altså ingen metode å stole på i UFO-sammenheng og det er også der Nagaitis og Mantle svikter i sin analyse. På tross av dette fyller boken en funksjon. Den viser hvor utbredt det er med ombordtakelsesberetninger og hvor sterkt de påvirker menneskene.

Samme forlag publiserer også boken *Awakening* av Mary Rodwell der forfatteren går et skritt lenger og beskriver hvordan kontakter med utenomjordiske vesener kan forandre en persons liv. Her betraktes kontaktene som ren fakta og boken har til hensikt å lære mennesker å utvikle dem. Selv om det sikkert er velment blir det vel mye naivt pludder og new age-hokus pokus for min del. For en psykolog inneholder den derimot mye av interesse.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuellt nr. 3 2003/MDK

Kommentarer:

Denne boken er tidligere anmeldt i dette tidsskrift (nr. 3-4 2002). Vi tar den likevel med her for å presentere en «second opinion.»

RED

Svarta Skuggor

Robert Thornberg

Pandang 2001

Viktor, en hel vanlig gymnasiast i en helt vanlig svensk by, blir i Robert Thornbergs skjønnlitterære bok *Svarta Skuggor* dratt inn i et eventyr av kosmiske dimensjoner når et stort svart hull uten forvarsel dukker opp i nærheten av planeten Jorden. For å reddes seg selv og resten av verden må han ved hjelp av sine venner bekjempe en fiende så ondskapsfull at det nesten ikke går an å beskrive med ord. I sine drømmer plages han av minner om sin døde lillesøster, og etter en stund begynner han og hans venn å mistenke en sammenheng mellom det svarte hullet og drømmene. Intrigen tetner til etter

hvert, og flere og flere mystiske og uforklarlige hendelser spilles opp.

Roswell, MJ-12, utenomjordiske og konspirasjonsteorier er med i boken og er en viktig del av handlingen. Interessante saker absolutt, men ikke på noen måte tilstrekkelig til å gjøre boken det minste spennende. Innviklede vitenskapelige teorier og forklaringer blandes friskt med upresise uttrykk som «UFO-materiale» og «UFO-gjenstander», og sjelden eller aldri er beskrivelsene av hendelsene og karakterene i nærheten av å være interessante. Som leser får man inntrykk av at boken er blitt skrevet under stort tidspress og at forfatteren bare har nøyet seg med å skrive ned det aller mest nødvendige for å få ferdig tilstrekkelig mange sider. Ved mer enn ett tilfelle virker teksten halvferdig.

Resultatet blir en veldig raskt nedskrevet bok som verken lykkes i å engasjere eller overbevise. Overnaturlige fenomener og idéer hentet fra ufologiens verden er takknemlige tema å anvende i den skjønnlitterære sjangeren, men Thornberg misslykkes katastrofalt. Handlingen er dessuten veldig forutsigbar.

På omslaget av boken står det at boken «glir mellom mareritt og virkelighet. Som Stephen King». Ingenting kunne vært mer feilaktig. Thornberg kommer ikke i nærheten av Kings litterære nivå, og det eneste som gjør boken leseverdig er at den nå og da kan være ganske underholdende i all sin enkelhet.

STEFAN ISAKSSON

UFO-Aktuellt nr. 3 2003/MDK

den demokratiske prosessen, må man skaffe seg kunnskap for å kunne se gjennom bløffene.

– Lettroenhet er ikke noe godt utgangspunkt, sier han.

James Oberg arbeider på en måte som minner om UFO-Sveriges metoder. I løpet av vår samtale nevner han ofte hvor viktig det er å se hva som skjer «i den svarte boken», altså inne i observatørens bevissthet.

– Et fenomen opptrer på himmelen og ut kommer en rapport om fenomenet, sier han. Men hva skjer i mellom? For meg er det viktig å studere hendelser der vi vet hva fenomenet var og siden se på hvordan mennesker beskriver dette og hvordan deres rapporter beskriver det og hvordan deres rapporter siden tas hånd om av ufologene for

til sist bli en del av ufologien. Man kan lære mye av dette.

Virkelige utfordringer

Mange amerikanske ufologer anser James Oberg som sin motstander. En person som har til hensikt å bortforklare rapporter. Oberg selv gir derimot et helt annet inntrykk. Han innser at alle observasjoner ikke er like lette å forklare og kaller disse for «virkelige utfordringer.» Men hans kritikk av lemfeldige etterforskere og troende ufologer er hard. Viljen til å tro er sterk på samme måte som de økonomiske interessene, i form av bestselgende bøker der fakta ikke alltid settes i fremste rekke. Ufologenes vilje til å «tro på» observatørene er også et problem.

– Hvordan har det seg at du ikke kan slut-

te med ufologien?

– Jeg trekkes hele tiden tilbake til emnet. Mest fordi jeg liker å løse saker. Og jeg må innrømme at jeg er fascinert av hvordan en del menneskers tro fungerer og hvor sterk den kan være. □

Kilde:

UFO-Aktuellt nr. 1 2003-11-08

Oversettelse:

Mentz Kaarbø

Charles Berlitz er død

Charles Berlitz, språkekspert og forfatter av mange populære bøker om uforklarlige fenomener døde 18. desember 2003 i en alder av 90 år på University Hospital i Tamarac, Florida, USA.

Charles Frambach Berlitz var barnebarn av Maximilian Berlitz, som grunnla den berømte internasjonale kjeden med språkskoler. Charles Berlitz var også ansett som en kompetent lingvist og snakket mange språk flytende. Han var direktør for Berlitz konsernet før han pensjonerte seg og flyttet til Fort Lauderdale, Florida. Han tilbrakte også 13 år i det amerikanske forsvaret, i hovedsak innen etterretning.

Han var forfatter av flere bøker innen paranormale fenomener, og er mest kjent for å ha gjort begrepet "Bermuda-triangelet" verdenskjent, i hovedsak på grunn av boken han skrev for 30 år siden (1974). Imidlertid ble Berlitz interessert i mysterier flere år før han skrev "Bermuda-triangelet". Under besøk til Florida (før han og hans kone flyttet dit i 1980-årene) begynte han å undersøke lokale fenomener. Hans første bok om mysterier var "The Mystery of At-

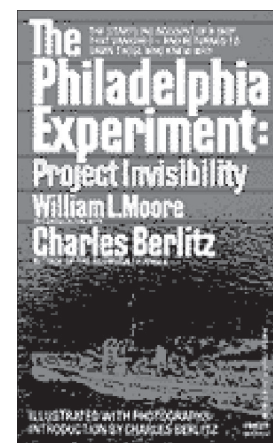
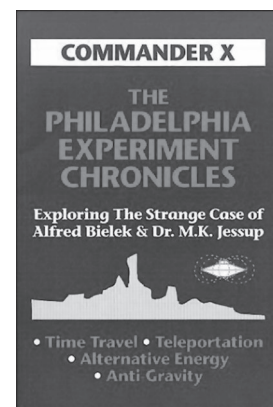
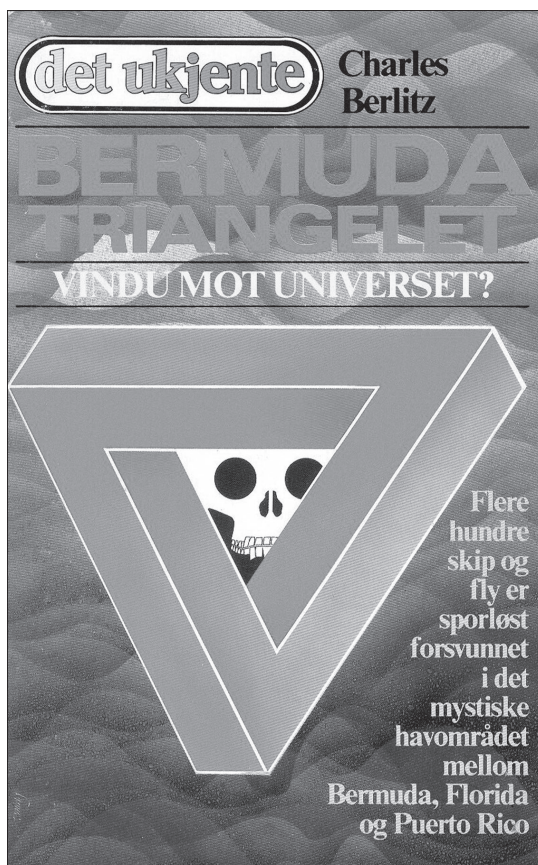
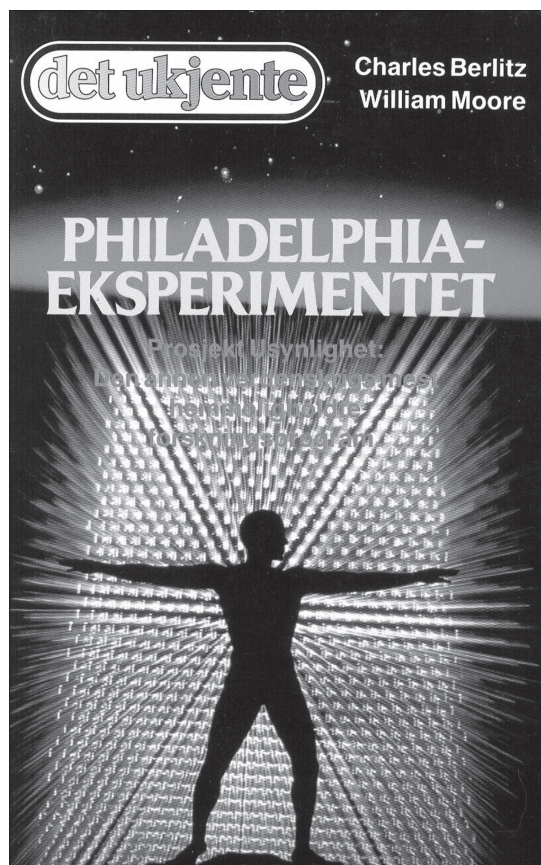
lantis" (1969). Hans andre bok, "Mysteries from Forgotten Worlds" (1970) kom ut midt under perioden med ancient-astronaut manien, i all hovedsak ført an av Erich von Däniken. I boken tok han opp mange av de samme fenomenene, men i motsetning til Däniken som mente at besøkende fra det ytre rom var ansvarlige for Den store pyramiden, Nazca linjene etc., var Berlitz av den oppfatning at disse byggverkene var etterlatenskaper etter tapte (menneskelige) sivilisasjoner.

"Bermuda-triangelet" ble enormt populær og solgte i mer enn 5 millioner eksemplarer over store deler av verden. Imidlertid var det ikke Berlitz som gav navn til dette begrepet; allerede i 1950 ble det offentliggjort en Associated Press-artikkel av en E. V. W. Jones hvor idéen om et mystisk område med mange forsvinninger utenfor kysten av Florida ble beskrevet. Flere artikler og bøker av forskjellige forfattere fulgte, inn-

til Vincent Gaddis and Ivan T. Sanderson for første gang brukte uttrykket "Bermuda-triangelet" i en artikkel i tidsskriftet Argosy Magazine, i februar 1964. De fleste undersøkelser og beskrivelser av fenomenet ble gjennomført før Berlitz' skrev sin bok, i motsetning til hva publikum har trodd.

På grunn av suksessen med "Bermuda-triangelet" fikk Berlitz kontrakt for å skrive flere bøker om ukjente fenomener, i tillegg til hans utgivelser av rent faglig karakter, lingvistikk og guidebøker. Av hans mange bøker skrevet i årene 1969-1995 kan særlig nevnes "Philadelphia eksperimentet – Project Invisibility" (1969) og "The Roswell Incident" (1980) (sammen med William Moore) som de mest innflytelsesrike.

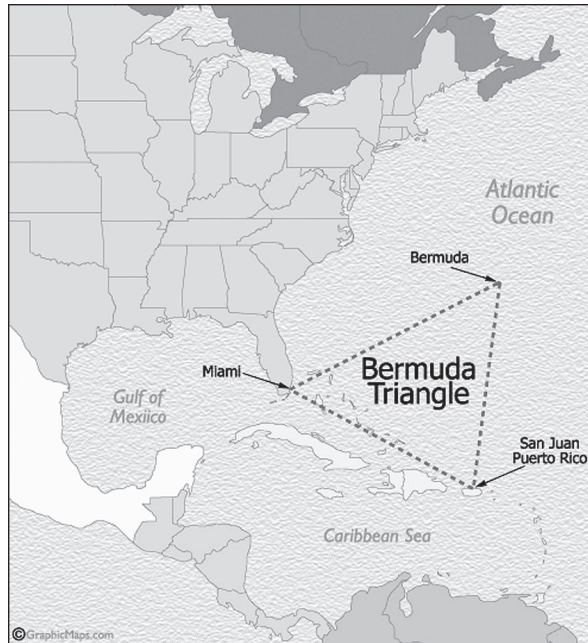
Gjennom "The Roswell Incident" ble begrepet 'Roswell' internasjonalt kjent og personer som Moore og Stanton Friedman (og mange andre) kunne utføre sitt etter hvert omfattende detektivarbeid. Både Ber-

mudatriangelet og Roswell var virkelig Berlitz' babyer.

Uansett hva man mener om det faktiske innholdet i Charles Berlitz' bøker om det uforklarlige, introduserte Berlitz nye mysterier på et følelsemessig nivå for et bredt spekter av nysgjerrige lesere over hele verden. Publikums stadige interesse for gåten om Atlantis og Bermuda-triangelet og hvorvidt romvesener krasjlandet i 1947 ved Roswell er mye takket være Berlitz' populære karakterisering av disse mysteriene.

Gjennom hele sitt liv forble Charles Berlitz tro mot en fordomsfri tilnærming til ukjente fenomener, og ble også anonym donator til flere organisasjoner som etterforsket rapporter om det merkelige og ukjente. □

Kilder:

The Washington Times,
24.12.03

Loren Coleman,
<http://www.lorencoleman.com>
26.12.03

Oversettelse og
bearbeidelse:
Mentz Kaarbø

Radarekko førte til evakuering av Det hvite hus

Det var ikke et fly ute av kurs som førte til at Det hvite hus i Washington ble evakuert, sier en talskvinne for amerikanske luftfartsmyndigheter.

- Det var aldri noe fly. Det var bare et ekko på en radarskjermer, sier talskvinne Rebecca Trexler.

Ansatte, turister og journalister ble torsdag den 20. november om ettermiddagen norsk tid, midlertidig evakuert fra Det hvite hus etter at amerikansk sikkerhetstjeneste fikk meldinger om et fly var ute av kurs og hadde kommet inn i det skjermede luftrommet over presidentboligen i Washington. To F-16 jagere ble sendt opp for eventuelt å avskjære flyet, men intet var å se, i følge oberstløytnant Rob Garza, talsmann for North American Aerospace Defence Command (NORAD).

På spørsmål om hvorvidt hendelsen var et resultat av feil radaravlesning utløst av spesielle atmosfæriske forhold, svarte Garza: "Det kan det være". De to F-16 flyene ble sendt opp som respons til en mulig inntrenger i luftrommet, men da jagerne kom opp i det aktuelle området kunne ikke pilotene se noe.

En annen amerikansk talsmann sa først at et London-fly hadde krenket luftrommet, mens fjernsynsstasjonen NBC meldte at flyet umiddelbart ble omdirigert.

Det viste seg altså at et ukjent radarekko, markert med en blinkende grønn prikk på en radarskjermer, var årsaken til kaoset.

Kilde:

Verdens Gang; Aljazeera.net, 20.11.03

Oversettelse:

Mentz Kaarbø

Siste: Jølster-saken er oppklart!

I det bladet går i trykken, kommer Arnulf Løken i Rapportsentralen med følgende melding:

– Jeg har i dag [onsdag 26. november] snakket med Eli Viken som sammen med sin mann, Hallvard, var vitne til en UFO-observasjon fra fjellet Rana (1060 m.o.h.) i Sogn og Fjordane mandag 1. september 2003.

– Fra toppen av fjellet observerte de en merkelig gjenstand på himmelen. Den så ut som en roseknopp med fem blader like under «blomsten». På hver av de avrundede bladene vistes et rødt lys. Gjenstanden ble sett i mellom 5 og 10 minutter mens den i flyfart forsvant i nord-nordøstlig retning.

– Vitnene anslo høyden til omlag 200 meter over fjellet de stod på, og diameteren kunne være mellom 2 og 5 meter.

– Lokalavisa *Firda* skrev noen artikler om denne saken, samt at den fikk til dels store oppslag i lokalradio og lokale og nasjonale NRK-sendinger.

– Etter et intervju på lokalradioen fortalte Eli at en mann fra Sandane kunne fortelle at han mente å ha forklaring på

fenomenet. Det skulle være to store heliumballonger som var mistet fra et tivoli i nærheten. Ballongene var atskillig større enn de man får kjøpt på tivoli, martna eller andre lignende tilstelninger. Formen på gjenstanden Eli og Hallvard Viken hadde sett stemte med fasongen på en av de savnede ballongene, og at lysforholdene denne kvelden gjorde sitt til å fremheve lyseffektene.

– Etter spørsmål fra *UFO*, bekreftet Eli at hun var sikker på at dette var det de hadde observert denne mandagen først i september.

– Dermed har vi mest sannsynlig en naturlig forklaring på denne observasjonen, altså at gjenstanden var en heliumballong.

Dermed var den saken oppklart! Vi ber med dette våre lesere se bort fra det som er skrevet på side 9 i Rapportnytt i dette nummer.

RED.

Thor Heyerdahls UFOer

Av Ole Jonny Brønne

Også Norges mest berømte eventyrer Thor Heyerdahl har hatt sine UFO-observasjoner. I denne artikkelen presenterer vi hva han har sett med hans egne ord, samt sannsynlige forklaringer.

Thor Heyerdahl (1914-2002) er Norges mest berømte forsker og eventyrer noensinne. Hans reiser til fjerne himmelstrøk på jakt etter støtte for sine dristige teorier er unike. Thor Heyerdahl var etnograf og zoolog, og gjennomførte mange berømte vitenskapelige ekspedisjoner. Hans fantastiske karriere som oppdager og forsker startet med et opphold på sydhavsøya Fatuhiva i 1937, dit Heyerdahl og hans første kone Liv reiste på bryllupsreise.

Kon-Tiki: Det var i 1947 Thor Heyerdahl og fem kamerater gjennomførte den revolusjonerende og dristige flåteseilasen som bar navnet Kon-Tiki-ekspedisjonen. Heyerdahl ville bevise at Polynesia kunne ha blitt befolket av søramerikanske indianere med balsaflåter som fremkomstmiddel.

Ra: Ra I- og II-ekspedisjonene ble gjennomført i 1969-70. Thor Heyerdahls teori var at egyptiske sjøfolk i oldtiden kunne ha seilt over Atlanteren i papyrusbåter. For å vise at det var mulig, bygget han to papyrusbåter for selv å gjennomføre seilasen.

I disse to bøkene – *Kon-Tiki Ekspedisjonen* og *Ra* – er det beskrevet noen artige observasjoner mens mennene drev utpå havet på flåte og i sivbåt. Mange forfattere av UFO-bøker har senere også referert til disse observasjonene som UFO-observasjoner. Et kjapt søk på stikkordene "Heyerdahl

UFO" på søkemotoren google.com gir over 600 treff på Internett, så det er en ganske så utbredt myte. Vi skal her se litt nærmere på hva som *egentlig* står i Heyerdahls bøker.

Først Kon-Tiki ekspedisjonen: Thor Heyerdahl og fem andre menn startet fra Peru på en flåte av balsatre, 28. april 1947. De drev med strøm og vind utpå havet – vestover til øya Raroia (nær Tahiti) – hvor de "landet" den 7. august 1947. På side 84-85 i boken er det beskrevet det senere forfatteren har referert til – historien har da som oftest gått på noe sånn som at folkene på flåten så "et stort lysende objekt nede i vannet."

"Når natten falt på, og stjerneveldet funklet på den mørke tropehimmelen, da blinket morilden rundt oss i kapp med stjernene, og enkelte lysende plankton var så grannligelig lik runde glør at vi uvilkårlig dro til oss de bare bena når de lysende kulene ble skylt opp omkring føttene våre akterut. Fanget vi dem, så var det små lysende rekearter. På slike netter kunne det hende at vi ble fælne når to runde, lysende øyne plutselig dukket opp av sjøen like ved siden av flåten, og glodde hypnotiserende på oss uten å blunke, som var det nøkken selv. Ofte var dette store blekkspruter som kom opp og fløt på overflaten med sine djevelske grønne øyne som lyste som fosfor i mørket. Men

det hendte også at dette var de lysende øynene til dyphavsfisk som bare kom opp om natten og lå og glodde fascinert av lykteskjæret foran dem. Ved et par anledninger, når sjøen var rolig, ble det nattevarte vannet rundt flåten plutselig fylt av runde hoder på to-tre fot i diameter, som lå ubevegelig og

glodde på oss med svære lysende øyne. Andre netter kunne lyskuler på en meter eller mer i diameter være synlige nede i vannet, idet de blinker med ujevne mellomrom som elektriske lykter som ble slått på i korte blunk.

Vi ble etter hvert vant til å ha slike underjordiske eller undersjøiske vesener under golvet, men ble allikevel like overrasket hver gang det dukket opp en ny utgave. Ved totiden en skyet natt, mens rorvakten hadde vanskelig for å skjelve svart vann fra svart himmel, fikk han øye på en svak lysning nede i vannet som langsomt tok form av et stort dyr. Det var ugjørkelig å si om det var planktonet som lyste i kroppen på det, eller om selve dyret hadde fosforescerende overflate, men skinnet nede i det svarte vannet ga det spøkelsesaktige vesenet usikre og flakkende konturer. Snart var det rundaktig, snart var det ovalt eller trekantet, og plutselig splittet det seg i to deler som svømte uavhengig av hverandre fram og tilbake under flåten. Til slutt var det tre av disse digre, lysende spøkelsene som flakket omkring i langsomme runder under oss. Det var veritable monstre, for bare kroppen alene målte sine 6-8 meter, og vi samlet oss hurtig på dekket og fulgte med i spøkelsesdansen alle mann. Den pågikk i time etter time og fulgte flåten på dens drift. Mystiske og lydløse holdt våre lysende følgesvenner seg et godt stykke under vannflaten, mest på styrbord side hvor lykten sto, men ofte sto de rett under flåten eller kom fram på babord side. Lysskjæret i ryggene røpet at bestene var større enn elefanter, men hval var det ikke, ettersom de aldri kom opp for å puste. Var det kjempestore rokker som forandret form når de veltet seg over på siden? De lot seg slett ikke affisere med vi holdt lykten like ned i vannflaten for å lokke dem opp så vi fikk se hva det var for slags skapninger. Og som alle skikkelige troll og spøkelser var de som sunket i havet da det begynte å gry av dag.

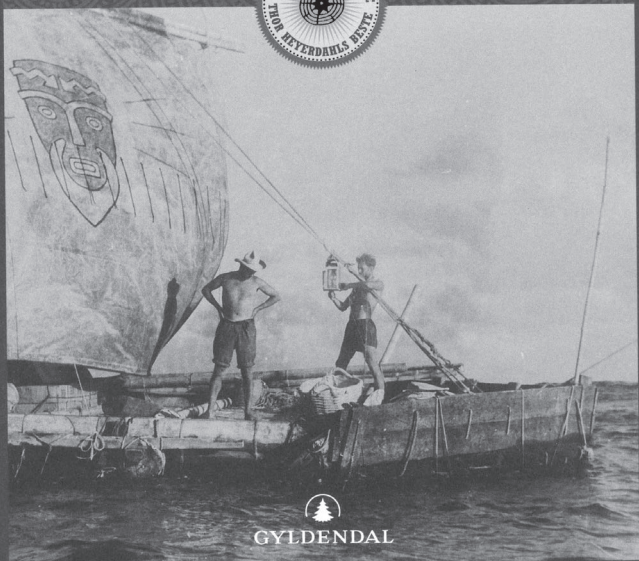
Vi fikk aldri skikkelig forklaring på denne natlige visitten av de tre lysende monstrene, om ikke løsningen lå i en annen visitt vi fikk midt på sollyse dagen halvannet døgn senere. De var 24. mai, og vi lå nå og drev i behagelige dønninger på om lag 95

Oppskytning av en Poseidon-rakett.

THOR Heyerdahl

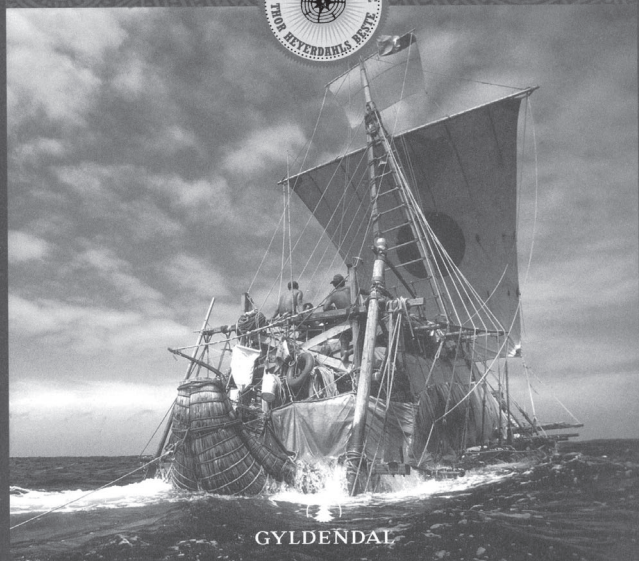
KON-TIKI EKSPEDISJONEN

GYLDENDAL

THOR Heyerdahl

RA

GYLDENDAL

grader vest og 7 grader sør.”

Deretter fortsetter Thor Heyerdahl å fortelle om mannskapets møte med en hvalhai (verdens største fisk, en gjennomsnittlig lengde på 15 meter og en vekt på 15 tonn). Ut fra beskrivelsene og sammenhengen er det tydelig at det ikke var noe «mystisk» med Heyerdahls observasjoner. Det dreiet seg om biologiske fenomener – dyphavsfisk, blekk-sprutøyne, og selvlysende plankton.

Litt mer spennende er derimot det som skjedde på Ra 2 ekspedisjonen, som blir beskrevet på side 265-266.

”Norman [Baker] vekket meg med dempet røst for vaktskiftet 30. juni [1970] kl. 0.30, og jeg satte meg opp i soveposen og begynte å dra på meg strømper, for det var rått og kaldt på broen. Da ropte han på ny, og denne gang med forferdelse i røsten:

- Kom fort, fort! Se der!

Jeg stupte ut åpningen i kurvveggen med Santiago [Genovèse] tett i hælene, og vi heiste oss opp over hyttetaket der Norman pekte.

Rene dommedagsstemning. Opp over horisonten på babord side, i nordvest, steg en rund blek skive som aldri kom helt opp av vannet, men vokste og vokste som en spøkelsesaktig aluminiumsfarget kjempemåne på vei opp halvt skjult bak havbrynet. Som en kompakt stjernetåke, lysere enn

Melkeveien og fullkomment symmetrisk rund vokste den i dimensjoner som en sopp uten stillk, det var som om den kom sigende bent mot oss idet den bredte seg stadig videre ut over himmelen. Månen sto på motsatt side, og det var stjerneklart uten en sky. Min første tanke var refleks mot fuktig nattehimmel fra en mektig strålekaster bak horisonten, min neste var en atomsky fra et menneskelig feiltrinn, eller et nordlysfenomen, men følelsen av at det var et lysende regn av fremmedlegemer som kom mot oss ute fra Universet tok overhånd, inntil lyskiven dekket omkring tretti grader av himmelen. Da sluttet den plutselig å vokse, oppløste seg nesten umerkelig, og forsvant. Vi sto igjen uten forklaring.

Vi begynte nå selv å brenne røde lysfakler og sende opp raketter med stjerneregn for å vise vår posisjon til [FN's forskningsfartøy] *Calamar*. Det var en merkelig natt, med bisarre stemninger. Vi fikk stemmen fra *Calamar* på det vesle [radio]settet igjen, men de så ikke rakettene og hadde ikke vært på dekk da lysskiven viste seg. Neste morgen hørte vi via radioamatøren på Barbados at samme fenomen vi hadde sett var observert fra flere av de Vestindiske Øyer, men i retning nordøst. Var det en rakett del fra Cape Kennedy som eksploderte og brant opp idet den falt inn i atmosfæren? Vi fikk aldri

svaret. Men UFO-entusiaster som lette etter bevis på flygende tallerkener blandet fenomenet sammen med to andre observasjoner vi hadde gjort to netter i strekk lenger ute på havet. Da hadde vi sett et lite orangerfarget lys på horisonten i nordvest, det ene var nærmest et kortvarig blaff uten tegn til noe skip, det andre var dråpeformet og ble sett akkurat idet det seilte på skrå ned og forsvant i havet. Vi varslet radioamatører på land i tilfelle det var nødraketter fra skip i havsnød, men ingen SOS var sendt ut, så alt tydet på at det var signaler mellom marinesfartøyer på øvelse, kanskje en ubåt som varslet sin posisjon i overvannsstilling.”

Heyerdahl er allerede i beretningen inne på en mulig løsning når han spekulerer på om det var en rakett del fra Cape Kennedy. Og ganske riktig – den 29. juni kl. 21:31 lokal tid i Florida ble en Poseidon-rakett testet fra Cape Kennedy. Tidspunktet var nesten nøyaktig samme tid som mannskapet om bord i Ra observerte fenomenet (og i riktig retning!). □

Kilder:

Thor Heyerdahl: *Kon-Tiki Ekspedisjonen*. 2002 (orig 1948), Gyldendal.
Thor Heyerdahl: *Ra*. 2002 (orig 1970), Gyldendal.

«UFO» ved World Trade Center

Bestillingsjobb fra Sci-Fi-Channel

Av Leif Persson

Igjen har en «UFO-film» versert blant ufologer verden over og diskusjoner om filmens ekthet har fått mange til å få rynker i pannen. Videosnutten har vært tilgjengelig på Internett i flere år og mange mener den er ekte. Ved å gå nærmere inn på bakgrunnen for videoen, finner man imidlertid ut at så enkelt er det ikke.

Barbara Sicuranza

Filmen viser en kvinne i et helikopter som filmes av en kameramann bak henne. Kvinnen får øye på et objekt som svever nær et av tårnene ved World Trade Center. Plutselig skyter objektet fart og drar til høyre i bildet, for deretter å fly rett mot helikopteret. Det viker kjapt unna ved å fly oppover, og etterlater seg en røykstripe.

Også UFO-Norge har i den senere tid fått spørsmål om hvorvidt filmen er ekte eller ikke. Vi har så langt ikke hatt tilstrekkelig informasjon om filmen til å kunne gi et godt svar. Nå finnes svaret!

På websiden www.ufovideo.com har en spesialist i USA analysert filmen på en tilfredstillende måte. Her var det ikke selve filmen i seg selv som ble analysert, men his-

torien bak filmen. Det første som påkalte personens interesse var kvinnen i helikopteret, som er bosatt i New York viste det seg – en skuespiller ved navn Barbara Sicuranza. Når kvinnen peker mot tårnene i filmen sier hun ”er ikke dette World Trade Center?”. Uttalelsen virker litt underlig da en innfødt New Yorker burde vite dette, med mindre hun var skuespiller i en iscenesatt video. Noe hun selv hevder er tilfelle, på sin egen hjemmeside. Dette var en jobb bestilt av Sci-Fi Channel, sier Barbara.

Skulle forestille en hjemmevideo

Barbara Sicuranza er gift med gitaristen

Chris Stein i gruppen ”Blondie”. Chris er en dyktig videofilmer og samtidig UFO-interessert, og det gikk rykter om at han skulle være fotografen i filmen. Han sier selv at Barbara prøvofilmet for en TV-kanal der plottet gikk ut på at det skulle se ut som en hjemmevideo hvor en kvinne i et helikopter over New York fikk øye på en flygende tallerken. Oppdragsgiver var Sci-Fi Channel og videosnutten ble vist som en forfilm til et show som het ”Happens”.

Selv sier Barbara at hun har fått mye e-post med spørsmål om filmen. Hun sier altså at hun er en skuespiller som ble innleid for denne jobben. Barbara er samtidig in-

teressert i UFOer og andre fenomener.

Hvem er da den skyldige i dette dramaet? Det er ikke Barbara Sicuranza, for hun har aldri påstått at filmen er en ekte UFO-film.

Sci-Fi Channel har heller ikke påstått dette, men de legger nå hovedansvaret på Barbara S. som de sier skrev til kanalen om denne filmen, enda de selv hadde bestilt jobben fra starten!

Kanskje de er redde for offentlig å bli anklaget for selv å lage falske UFO-filmer, hvilket ville medføre at troverdigheten i øvrige innslag på kanalen synker.

Vanskelig å analysere uten ny kunnskap

Sannsynligvis ble filmen forvandlet til en "ekte" UFO-film blant diskusjonsgrupper på Internett, uten TV-kanalens vitende. Dette medførte kanskje at filmen ble mer og mer til en "merkelig" (antatt autentisk) video, noe som ikke var meningen fra starten.

Igjen har grundige undersøkelser vist at en velgjort og spektakulær film hadde en tilhørende bakgrunnshistorie som gjorde at saken kunne løses.

Nå viste det seg altså at det var en TV-kanal som lå bak finansiering og teknisk gjennomføring. Dette medførte at det fantes nesten uendelig mange flere muligheter til å få en "farkost" til å se troverdig ut. Vanlige mennesker har ikke de samme tekniske mulighetene.

Denne saken viser at medier som digital film og foto blir stadig lettere å forfalske og vanskeligere å analysere, hvis ikke etter-

forskerne har tilstrekkelig med bakgrunnskunnskap.

Heldigvis er det noen etterforskere som anser historien *bak* disse sakene for å være førsteprioritet, hvilket gjør at filmer av denne typen ikke bare gjennomgår en rent teknisk analyse, men kan granskes kritisk fra alle synsvinkler. ☐

Kilde:

UFO-Raden 4/2003 (tidsskrift for UFO-Sveriges Rapportsentral)

Oversettelse:

Ole Jonny Brønne og Mentz Kaarbø

Tilleggsopplysninger fra UFO-Norge:

UFO-filmklippet er datert 24. juli 2000 og kan sees her: http://www.scifi.com/happens/happens_1_big.mov.

På Barbara Sicuranzas hjemmeside www.mysteriousmysteries.com skriver hun følgende:

– Hver dag får jeg e-post angående Sci-Fi Channel-reklamen jeg var med på for et par [tre] år siden. Folk uttrykker både sitt raseri, at de er fornøyde og alt imellom dette.

– Bare så det er sagt folkens – jeg var aldri ute etter å lure og drive gjøn med UFO-troende. Det virker som om mange i jakten på bevis og sannhet, overser det helt åpenbare: Jeg er skuespiller. Dette er en reklamefilm. Romskipet er CGI [computer generated image], ikke et UFO.

– Jeg sendte ikke inn filmoppta-

ket til Sci-Fi Channel, jeg har ikke skrevet brevet på deres webside signert «Barbara S.» De brukte navnet mitt i forbindelse med reklamefilmen, og antok ganske riktig at folk ville kunne greie å spore meg opp. Det er mange kommentarer på Sci-Fi Channel-webside-ene som utgis for å være skrevet av meg. Det er de ikke.

– Jeg liker idèen om aliens, søte grønne, ekle grå, spor av intelligent gass [sic!] etc. Jeg er en «trekkie» [fan av serien Star-Treck, red.anm.] av den gamle skolen. Jeg har alle original-episodene på video. Jeg elsker idèene og de ville fargene. Personlig har jeg aldri hatt noen UFO-opplevelser.

Gitaristen Chris Stein har også skrevet litt om filmen på www.blondie.net

Vervekupong til bladet UFO

Flotte premier å hente for den som verver én eller flere abonnenter!

Du kan velge mellom T-skjorte - Bok - Abonnement.

- Verver du én ny abonnent, får du UFO-T-skjorten som premie.
- Verver du tre nye abonnenter, får du boken «Roswell-Mysteriet» som premie.
- Verver du fem nye abonnenter, får du ett års gratis abonnement på bladet UFO.

Verver du flere enn én ny abonnent? Bruk eget ark.

Ja, jeg verver: (Sett kryss ved tallet som passer).

- ☐ 1 ny abonnent
☐ 3 nye abonnenter
☐ 5 nye abonnenter.

BRUK BLOKKBOKSTAVER!

Ververens

Navn: .....

Adresse: .....

Postnr. .... Poststed .....

Ny abonnent:

Navn: .....

Adresse: .....

Postnr. .... Poststed .....

Signatur: .....

Verver mottar premien, så snart den/de nye abonnentene har innbetalt kr. 200,- som årsabonnement (4 nummer) til bankgironummer 2470 17 28862. Vår adresse er:

UFO-NORGE
Karl Staaffsvei 70
0665 OSLO

E-post: ojb@ufo.no

Ønsker du ikke å klippe i bladet, send oss kopi eller skriv på eget ark.

Mystisk monsterobjekt eller ballong?

Følgende rapport kom nylig inn til en UFO-organisasjon i USA [MUFON/Kenny Young]. Det var den 22. september i år ved 19.30-tiden at en familie på fire personer utenfor byen Ghanna i Ohio, USA var ute og kjørte bil. Solen holdt på å gå ned da de plutselig ble oppmerksomme på et kjempemessig objekt foran bilen. Faren beskrev det i følgende ordelag: "Det var ikke bare et lys på himmelen... det var en stor mørk lydløs sak som var formet som en diskos. Først trodde jeg at det var en stor skygge, men siden innså jeg at det befant seg i luften. Det var massivt. Det var så stort at man hadde fått plass til tre- fire Boeing 747 inne i objektet". "Ved en anledning skygget objektet for Solen slik at bilen havnet i skyggen". Observatørene beskriver videre at de kunne se lys rundt gjenstanden ved begynnelsen av observasjonen. Lyset var konstant og blinket ikke. Etter en stund slokket lyset og objektet ble nå helt svart. De forsøkte å følge etter objektet siden det syntes å bevege seg veldig sakte, men til slutt hadde objektet forvunnet ut av syne i horisonten.

På spørsmål om det kunne ha vært noen form for luftskip de hadde sett svarer mannen at det kunne det ikke ha vært, dette på grunn av at det verken fantes tekst eller merker å se. Observatørene oppgir også at de ikke har hørt noe om objektet i media, til tross for at gjenstanden beveget seg rett over byen og mange burde ha sett det.

Kommentarer:

Rapporten resulterte, i løpet av noen dager, hektiske, men resultatløse diskusjoner på flere mailister. En av hovedpåstandene var at det tross alt var snakk om bare en luftballong. Det ble gitt flere eksempler på liknende observasjoner som uten tvil hadde forblitt UFO-rapporter om man

ikke hadde hatt vilje og muligheter for å sjekke opp sakene. Og uten å kjenne til nærmere detaljer så kan man ut fra ovenstående rapport i det minste trekke et par konklusjoner.

1. Et av hovedargumentene til at det så ut til å være så veldig stort: Problemet her er at størrelsen antakeligvis er vanskelig eller til og med umulig å anslå ettersom objektet hele tiden befant seg foran dem og i deres egen fartsretning. Dessuten syntes objektet å ha en matt, svart overflate uten detaljer, hvilket medfører at øyets 3-D egenskaper heller ikke er til hjelp.

2. Solen befant seg også i denne synsretningen og det er ikke umulig at den kan ha skapt lys i objektets periferi. Det ble sagt at lyset sluktes, noe som kan forklares ved at Solen enten gikk ned under horisonten eller gikk bak en sky (det ble oppgitt å ha vært skiftende skydekke under denne observasjonen). Avslutningsvis kan man jo også sette spørsmålsteget ved kommentaren om at det ikke kunne ha vært en ballong på grunn av at det manglet tekst eller lignende på overflaten. Det finnes utvilsomt ballonger og luftskip uten tekst og annen utsmykning, selv om det er uvanlig.

Kilde:

UFO-Sveriges hjemmeside
<http://www.ufo.se/>
10.10.03 /MDK

Stoff mottas!

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Leserbreve som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskride ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innlegg.

Artikler og reportasjer bør ikke være lenger enn ca. 1000 ord, tilsvarende omtrent to A4-sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket; vi redigerer hvis det er nødvendig. Helst vil vi ha stoffet på diskett eller pr. e-post. De fleste formater opp til Word 7.0 kan benyttes. Honorar kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse; merk: Ikke bestilte manuskripter og bilder som

ikke benyttes returneres kun hvis ferdig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Vi tar også gjerne imot utklipp fra aviser og tidsskrifter angående UFO-fenomener. Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker i første omgang personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

Vil du bli millionær?

Tips som fører til en reportasje honoreres med fem flaxlodd!

Stoffinnlevering papirmanuskripter:
Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo

Stoffinnlevering via e-post:
redaktor@ufo.no

Husk vår informasjonsfolder

Hjelp oss å gjøre UFO Norge bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktdresse. Herfra kan du rekvirere fol-

dere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratis abonnement når du har vervet fem abonnenter!

UFO Norge
Karl Staaffsvei 70
0665 OSLO
e-post: redaktor@ufo.no

UFO Norges Støttefond

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO Norge er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes på grunn av dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden. Vi vet at svært

mange interesserte abonnenter – og andre – ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO Norge selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på er å gi et beløp, stort eller lite, til UFO Norges Støttefond. Merk talongen **Støttefondet**

Konto:
2470 17 28854

UFO Norge
Karl Staaffsvei 70
0665 OSLO

Støtt prosjekt Hessdalen og driften av den automatiske målestasjonen!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til drift av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år, og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles villig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører en del utgifter – og prosjektets kasse er igjen i ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er rektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag – stort eller lite – til Prosjekt Hessdalen og derved sørge for fortsatt drift

av dette svært viktige prosjektet.

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

Prosjekt Hessdalen
v/Erling P. Strand
Bukkholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Postgirokonto: 0530 28 87545
På forhånd takk!

UFO-NORGEs landsmøte 2003

Av Ole Morten Vestby

Møtet ble avholdt lørdag 18. oktober i Oslo, nærmere bestemt i det såkalte ZEB-bygget på Blindern universitetsområde.

Det var forventet 7-8 deltakere, men dessverre ble det bare fem fremmøtte. Disse var Ole Jonny Brønne (leder av Komiteen, fungerende kasserer og medredaktør), Stein Carlsen (avd. leder Øst og web-ansvarlig), Mentz Kaarbø (redaktør), Ottar Sæbjørnsen (representant avd. Vest) og Ole-Morten Vestby (komitémedlem).

Flere punkter sto på agendaen, først ut var **regnskap og økonomi**. UFO-NORGES finansielle situasjon er dessverre ikke den beste. Vi har i de senere år opplevd en til dels sterk reduksjon i antall betalende abonnenter og medlemmer. I skrivende stund har vi totalt ca. 390 abonnenter, hvorav en snau fjerdedel også er med-lemmer eller VIP-med-lemmer (med stemmerett). Til sammenlikning var det i årene 1995-96 vel 960 abonnenter. Situasjonen er ikke prekær; vi har råd til blant annet å trykke kommende utgaver av *UFO* det neste året, men vi tåler neppe noen ytterligere reduksjon i medlems/abonnementsstallet.

Ellers uttalte Ole Jonny Brønne at en ny kasserer er et savn, men han vil fungere som regnskapsfører inntil videre.

Årsrapporter

Her kom det frem at alle avdelinger melder om et særdeles labert UFO-år med få rapporter.

Avdeling Midt v/Arnulf Løken er andre året på rad den avdelingen som har hatt færrest rapporter. Dette er pussig fordi dette området tidligere var et av de mest aktive i Norge. Arnulf Løken er som kjent også ansvarlig for Rapportsentralen og holder oversikten på landsbasis. Nord-Norge og Sørvestlandet er best representert når det gjelder interessante saker, melder han.

Avdeling Nord-Norge v/Leif-Normann Solhaug meldte om god respons fra pressen på årsrapporten som ble sendt ut i februar. En årlig pressemelding fra UFO-NORGE sentralt vil være en god oppfølging av den lokale suksessen. Det vil utvilsomt generere medieomtale og eksponering av organisasjonen.

Avdeling Øst v/Stein Carlsen meldte at de få rapportene som er mottatt, har kommet via websidene våre. Carlsen informerte også om rapportdatabasen og mulighetene for online registrering av rapporter for hver enkelt avdelingsleder. Dette vil bidra stort til å avlaste

Rapportsentralen, og skulle selvsagt vært operativt for lengst. Selvpålagt frist for å fikse dette er innen januar 2004.

For øvrig mottar avdelingslederne en del henvendelser fra presse og skoleelever både pr. e-post og telefon.

Valg av Komiteen – daglig ledelse

To personer var på valg, Stein Carlsen og Ole-Morten Vestby. De ble gjen-valgt i Komiteen for to nye år, og dennes sammen-setning forblir dermed uforandret.

Lokalgrupper og feltforskere

Har de tilsluttede lokalgruppene lenger noen hensikt, nå som feltforskerne er organisert sentralt?

Landsstyret vedtok å beholde gruppene og fortsatt presentere dem i bladet og på Internett, ettersom de ikke er til noen belastning for UFO-NORGE, selv om deres funksjon er redusert i forhold til tidligere. Imidlertid fortjener feltforskerne større eksponering. Heretter skal vi ha full oversikt over feltforskerne og hvilke avdelinger de tilhører, i hvert nummer av tidsskriftet.

Annonse i Illustrert Vitenskap

For å skaffe flere abonnenter ønsker vi å annonsere i *Illustrert Vitenskap* – et blad som utvilsomt har mange potensielle "UFO"-lesere. Prisen er relativt høy, så kost/nytte forholdet må nøye vurderes. Det ble likevel vedtatt å snarlig utarbeide en annonse for å ha klar til et egnet tidspunkt.

Neste Landsmøte ble berammet til oktober 2004.

En munter gjeng på årets landsmøte, fra venstre Ole Jonny Brønne, Ole-Morten Vestby, Ottar Sæbjørnsen, Stein Carlsen og Mentz Kaarbø.

Foto: Ole Jonny Brønne.